

GAZETA PORANNA

ILUSTROWANY DZIENNIK INFORMACYJNY WSCHODNICH KRESÓW

Nr. 8758.

Lwów, czwartek 31 stycznia 1929.

Rok XX.

Nakładem Spółki Wydawniczej GRODKI i Spółka.

Redaktor naczelny: JERZY KONARSKI

Intensywne prace budżet. Sejmu dla odrobienia opieszałości komisji.

Stłumiony wybuch rewolucji w Hiszpanji.

Rozpoczęcie dyskusji nad samorządem m. Lwowa. - Proces Atamańczuka i Werbickiego. - Sędziwy stolarz i 10 letnia niańka. - Delikt erotyczny zwyrodniałego żandarma.

Duże zające podolskie sztuka zł. 5-50 sprzedaje f-a „Zakopane” Akademicka 24, Leona Sapiehy 25.

P. PREMIER NA ZJEZDZIE PRASY POMORSKIEJ.

Grudziądz, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Zarząd Syndykatu Dziennikarzy Pomorskich zwołał na 2. lutego do Grudziądza wielki zjazd prasy pomorskiej. Odbędzie się konferencja prasowa z przedstawicielami rządu i sfer gospodarczych. Do Grudziądza przybyć mają 2. lutego pp. Premier Bartel, min. Kwiatkowski, gen. Górecki.

STR. CHŁOPSKIE DEMENTUJE.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 29. stycznia. (ab) Władze klubowe Str. Chłopskiej demontują wiadomości o jakimkolwiek rozłamie. (Wedle tych informacji mieli posłowie chłopscy z Małopolski w liczbie sześciu opuścić szeregi stronnictwa). Komunikat klubowy jak najenergiczniej zaprzecza tym wiadomościom.

ŁĄCZNIK PRASOWY MSW. Z SEJMEM.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 29. stycznia. (ab) B. redaktor „Ekspresu Porannego”, p. Plewiński został mianowany łącznikiem między Min. spraw wewn. a Sejmem dla spraw polityczno-prasowych. Nominacja ta ma na celu nawiązanie bezpośredniego kontaktu między parlamentem a Min. spraw wewn.

MARSZ. FOCH WYZDROWIAŁ.

Paryż, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Zdaniem lekarzy stan zdrowia marsz. Focha jest już zupełnie zadawalający. Lekarze pozwolili mu opuścić łóżko.

NOWOCZESNA HISTORIA O JÓZEFIE I BRACIACH.
(Do artykułu na str. 10-tej.)

POSKRAMIANIE PASKARZY ZAKOPIAŃSKICH.

Zakopane, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Komisja sanitarna starostwa nowotarskiego przeprowadziła kontrolę sanitarną pensjonatów i restauracji. Wynikiem jej było zamknięcie wielkiego pensjonatu przy ul. Kościuszki „Marilor”, aż do czasu usunięcia braków, oraz zagrożenie natychmiastowem zamknięciem kilku innym pensjonatom. Nadto wydany został apel do kupców zakopiańskich, aby w czasie trwania zawodów międzynarodowych nie podwyższali cen.

NOWY WIELKI POŻAR W MORENI.

Bukareszt, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Donoszą z Moreni, że pożar, który powstał tam na tle krótkiego spięcia w przewodach elektrycznych, zniszczył 3 szyby naftowe oraz wiele rezerwoarów. Pożar zagraża domom położonym w bliskości szybów, które płoną. Szkody dotychczas wynoszą 50 milionów lei.

11. LUTEGO KONFERENCJA RZECZOSZNAWCÓW REPARACYJNYCH.

Paryż, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Jak podaje Ag. Havasa zebranie rzeczoznawców do sprawy odszkodowań odbędzie się prawdopodobnie półoficjalnie 9. lutego, oficjalnie zaś 11. lutego.

Paryż, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Prezes Banku Niemieckiego Schacht konferował z gubernatorem Banku Francuskiego. Przepuszczają, że omawiano także niektóre kwestje dotyczące konferencji rzeczoznawców. Delegat amer. przybyć ma do Paryża 8. lutego.

Poważne Przedstawicielstwo
angielsko-holenderskie o koncernu olejów i smarów samochodowych z siedzibą w Warszawie,
poszukuje rutynowego i energicznego
Przedstawiciela rejonowego
mogącego wykazać się znajomością branży.
Oferty sub „Natychmiast” do Międzynarodowego
Biurow Ogłoszeń Warszawa, Senatorska 29.

Separatyzm alzacki i jego istotne przyczyny.

NIEWINNE Z POZORU WIADOMOŚCI KRYJĄ ZA SOBĄ POWAŻNĄ SPRAWĘ. — FRANCUSKIE ZAKUSY CENTRALISTYCZNE NAPOTKAŁY NA SILNY OPÓR. — JEDNOLITY FRONT KATOLIKÓW PRZECIW USTAWOM ANTYKOŚCIELNYM. — WODA NA MŁYN NIEMIECKI.

Lwów, 30. stycznia.

Sprawa t. zw. autonomistów alzackich znana jest u nas przeważnie z dalekich ech, o ile zaś te echa przeszły jeszcze przez paryską „transmisję”, fakt sam wygląda zgoła niewinnie i nieciekawie: jakaś garść burzycieli spokoju psuje serdeczny stosunek między Francją a jej odzyskanymi prowincjami. Dopiero takie wypadki, jak proces karny przeciw autonomistom w Colmarze, jak pozbawienie 2 autonomistów mandatu poselskiego, jak zamach na człowieka, który owych „zdrajców” ściagał, jak wreszcie dyskusja nad całym kompleksem zagadnień alzackich w parlamencie francuskim, — wszystkie te wypadki dowodzą, że na tych „lokalnych tarcjach” jest coś więcej, niż się z daleka wydaje. Sprawa alzacka jest w rzeczywistości **problemem skomplikowanym, zaognionym, a przytem niezwykle ciekawym** z punktu widzenia pewnych, pierwszorzędnej wagi fragmentów polityki europejskiej.

Reakcja przeciw centralizmowi.

Z chwilą wcielenia do Francji utraconych w r. 1871 prowincji i ich nowego zorganizowania (nowe departamenty Górnego i Dolnego Renu w Alzacji, dep. Mozeli w Lotaryngji) budzi się ów ruch autonomistyczny jako zwyczajna **reakcja przeciw centralizmowi**. W ciągu blisko lat 50 Alzacja pod względem urządzeń i kultury dość daleko odległa od swej macierzy. Francja tych odrębności nie chciała uwzględnić. Przeciwnie — dewizą polityki francuskiej stały się słowa min. Herriota, dążącego do „przyspieszenia dnia, w którym znikną ostatnie różnice w prawodawstwie między departamentami odzyskanymi, a całością terytorjum republiki”.

Najdrasyciejnie wystąpiły te różnice w dziedzinie wyznaniowej, gdzie antykościelne ustawodawstwo francuskie natrafiło na **zdecydowany opór katolików**. Stąd w pierwszym szeregu autonomistów, domagających się odrębnego traktowania Alzacji, stanęli katolicy. Obok nich, bez wyraźnego paktu, ale przez **przypadkowy zbieg interesów** stanęli alzaccy Niemcy, od których trudno wymagać zbyt gorącego sentymentu dla nowej ojczyzny. W argergardzie szli **komuniści**, którym wprawdzie na autonomji alzackiej nie nie zależy, ale których taktyka wymaga stałe angażowania się po każdej stronie niezadowolonej. Po przeciwnej stronie ugrupowali się — włącznie z przyczyn wyznaniowych — **sojaliści i obok nich francuskie grupy nacjonalistyczne**.

Błędy administracji francuskiej.

Walka, mająca pierwotnie charakter **aspiracji regionalnej**, zaostriżyła się około r. 1925, nie bez żywego współudziału błędów, popełnianych przez administrację francuską. W kwietniu ub. r. stanęli autonomiści samodzielnie

nie do wyborów, a unieważnienie dwóch mandatów (dra Ricklina i Rossego) nie dało żadnego efektu, bo przeprowadzone w styczniu b. r. wybory uzupełniające ponownie przyniosły **zwycięstwo kandydatom autonomistycznym**.

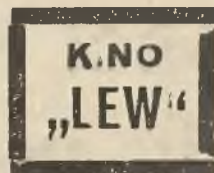
Samo dla siebie zjawisko powyższe nie byłoby niczem rewelacyjnym, bo **podobne tarcia i separatyzmy** wystąpiły w Europie niemal wszędzie w od-

zyskanych lub zdobytych po wojnie terytorjach. Z trudnościami pokrewnej natury walczy również Jugosławia, Czechosłowacja, Polska, Rumunja, Włochy. Ale w wypadku alzackim zachodzi jeszcze szereg innych. Oto w toku procesu calmarskiego wyszło na jaw, że **alzacki ruch autonomiczny popierają moralnie i materialnie — Niemcy**.

Niemiecka irredenta.

To zaś jest rewelacją. Dlaczego Niemcy? Przecież Niemcy nie tylko w traktacie wersalskim, nie tylko w „zachodnim Locarno”, ale przy każdej

sposobności, oficjalnie i nieoficjalnie zapewniali, że **godzą się ze stanem rzeczy na Zachodzie, byleby zostawiono im wolną rękę na Wschodzie**. Prze-

Największe dzieło filmowe „METRO-GOLDWYN” p. t.

„W I C H E R”

W główne role niezrównana LILIANA GISH.

Po też dramat romantycznych namiętności i rozruchanych żywiołów. Grozą przysięgą, z krawców i tajników ARIZONY.

Ks. Janusz Radziwiłł ustąpił

Z PRZEWODNICTWA KOMITETU ZACHOWAWCZEGO.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 29 stycznia. (ab) Wielkie wrażenie w kołach politycznych wywołała wiadomość o **ustąpieniu posła ks. Janusza Radziwiłła ze stanowiska prezesa komitetu zachowawczego**. (Komitet Zachowawczy obejmuje wszystkie organizacje i ugrupowania konserwatystów na terenie całej Pol-

ski). Ks. Radziwiłł bawi obecnie zagranicą. Po powrocie jego **odbędzie się zjazd konserwatystów, celem wyboru nowego prezesa**. W kołach konserwatywnych wyrażają przypuszczenie, że **ks. Radziwiłłowi ponownie będzie ofiarowana prezesura**.

Aresztowanie gener. sekretarza PPS, lewicy

POD ZARZUTEM DZIAŁALNOŚCI ANTYPAŃSTWOWEJ.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 29 stycznia. (st.) Z Krakowa donoszą, że na **żądanie władz śledczych w Sosnowcu aresztowany został gen. sekretarz PPS**.

Poważna katastrofa kolejowa na stacji Małkinia.

ZDERZENIE SIĘ 2 POCIAGÓW TOWAROWYCH. — 2 KOLEJARZY CIĘŻKO RANIONYCH.

Warszawa, 29 stycznia. (Tel. G. P.) Dziś o godz. 3.30 nad ranem na stacji Małkinia wydarzyła się **poważna katastrofa kolejowa**. Pociąg towarowy w ruchu skutkiem gwałtownego zderzył

się z innym pociągiem towarowym, który stał na stacji. Parowóz i kilka wagonów uległo **zupełnemu rozbiciu**. Dwóch pracowników kolejowych odniosło **ciężkie rany**.

Zarobił sobie na 200 lat ciężkiego więzienia.

„DŁUGI MANIEK” 32 RAZY BYŁ KARANY PRZEZ SĄDY.

Warszawa, 29 stycznia. (Tel. G. P.) W tutejszym Sądzie Apelacyjnym znalazła się sprawa **wyroku łącznego w licznych sprawach bandyty Władysława Mańkowskiego, zwanego wśród kryminalistów „Długim Mańkiem”**. W ciągu ostatnich 2 lat Mańkowski

stał 32 razy przed sądami w różnych stronach kraju. 32 wyroków przyniosło mu **w sumie 200 lat ciężkiego więzienia**. Sąd Apelacyjny zastosował łącznie **ciężkie więzienie bezterminowe**.

cała polityka zbliżenia francusko-niemieckiego opiera się na tych gwarancjach, na **tem osłabionym wyrzeczeniu się Rzeszy wszelkiego rewanżu na Zachodzie**. Tymczasem marki niemieckie płyną na subwencjonowanie spisków, a wielu autonomistów w tem świetle **rzeczywiście wychodzi na zdrajców kraju**.

Oczywiście — niema tu dwóch zdań. **Niemcy z Alzacji definitywnie nie zrezygnowali**, a wszelkie odmienne oświadczenia są tylko **manewrem, mającym osłabić wrażliwość francuską na odwetowe przygotowania**. Niemcom zależy na tem, by proces zrośnięcia się Alzacji z Francją był **niedostateczny i powierzchowny, by podsycać irredentę, która kiedyś ma utorować ścieżki restytucji starych granic również nad Renem**.

Na tle tych dążeń niemieckich zrozumiały się stały i ostry centralizm francuski i ostre represje, stosowane wobec autonomistów. Niemniej cała ta afeta jest dla oficjalnej polityki francuskiej **nadzwyczaj niewygodna**; stąd pochodzą tak dziwne niekonsekwencje, jak z jednej strony tuszowanie rozmiarów sprawy, a z drugiej jej traktowanie **poważne i surowe**. Francuzi bowiem **zrozumieli niebezpieczeństwo, a to, co usiłują ukryć, jest rozczarowaniem**. Owoce Thoiry i Locarno zawierają **truciznę**.

MOWA POINCARÉGO W SPRAWIE ALZACJI I LOTARYNGJI.

Paryż, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Izba deput. wzniosła dziś rozprawę nad interpelacją do rządu w sprawie Alzacji i Lotaryngji. Spodziewają się w czwartek że Poincaré zabierze głos w tej sprawie. Mowa jego ma zająć całe posiedzenie. Przypuszczają, że Izba deput. wypowie się w **przeważającej większości za rządem**.

BEZROBOCIE W ANGLJI WZRASTA.

Londyn, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Liczba bezrobotnych wynosi obecnie w Anglii **1.435.000 osób**. Wzrosła ona w porównaniu z rokiem ubiegłym o **241.000 osób**.

KONKORDAT MIĘDZY WATYKANEM A SHS.

Lubiana, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Konkordat między Jugosławją i Watykanem zawarty zostanie na tej podstawie, na której w r. 1913 toczyły się rokowania między Stolicą Apostolską a ówczesnym państwem serbskim.

**Sniegowce i Kalosze
Tretorn
Najlepszy wyrób**

Gabryel Stark

Lwów, pl. Marijski 11.

Zjazd komunistów i faszystów w Bazylei

OBUDZIŁ CZUJNOŚĆ PO LICJI SZWAJCARSKIEJ.

Bazylea, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Wczoraj aresztowano tu licznych faszystów i komunistów. Są to cudzoziemcy, którzy przyjechali z Paryża do Szwaj-

carji. Cel ich pobytu nieznan. Policja prowadzi energiczne śledztwo celem rozświetlenia tej zagadkowej inwazji niepożądanych elementów.

Białe zęby

czynią każdą twarz ładną i powabną. Często już p. parokrotnie używa wspaniale orzeźwiającej, pachnącej pasy do zębów Chlorodont, szczególnie przy pomocy specjalnie dla tego celu skonstruowanej szczoteczki do zębów Chlorodont ze ząbkowaną szczecinią, przybierają zęby alabastrowo biały połysk, oddech staje się czysty, a gnijące, między zębami, resztki potraw, zostają gruntownie usunięte.

Sejm powetuje opieszałość komisji.

9-godzinne posiedzenia budżetowe do 10 lutego.

WNIOSKI O DALSZE 10-PROC. DODATKU DLA URZĘDNIKÓW, CZYLI RACHUNEK, ROBIONY BEZ GOSPODARZA. — PO GEN. DYSKUSJI ODRZUCONO RAZ JESZCZE FUNDUSZ DYSPOZYCYJNY MSW.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 29. stycznia. (ab.) Dzień dzisiejszy był wolny od obrad plenarnych sejmowych, choć zwykle we wtorek posiedzenia takie się odbywają. Nastąpiło to dla umożliwienia komisji budżetowej zakończenie jej długich i zmudnych prac, aby wreszcie Sejm mógł w środę, 30 bm. przystąpić do rozpatrywania budżetu.

P. Marszałek Sejmu ustalił już porządek dzienny środowego posiedzenia Sejmu, umieszczając na nim II czytanie preliminarza budżetowego na r. 1929/30.

Dzisiaj odbyło się pod przew. p. Daszyńskiego zebranie przewodniczących klubów, na którym powzięto

ostateczne decyzje rozpoczęcia dyskusji budżetowej 30 bm. Za wyjątkiem dwu dni świątecznych (soboty i niedzieli) obrady trwać będą do 10. lutego włącznie. Po dwudniowej przerwie będzie Sejm mógł przystąpić 12. lutego do III czytania preliminarza budżetowego. W tym czasie Sejm będzie się zbierał codziennie dwukrotnie na obrady: 4-godzinne posiedzenia przedpołud. i 5-godzinne wieczorne.

Sejmowa komisja budżetowa przy udziale m. i. p. Premiera Barilla, min. Czechowicza, wicemin. Grodyńskiego, załatwia się od dzisiaj z przedłożeniami budżetowymi i projektem ustawy skarbowej.

kredytów może nastąpić uchwałą Rady ministrów na wniosek min. skarbu z zaawizowaniem prezesa Najw. Izby Kontroli, oraz (celem zatwierdzenia) — Sejmu. Proponuje wezwać rząd do opracowania prawa budżetowego, do większej specyfikacji dochodów i wydatków, do miesięcznego otwierania kredytów i opracowania noweli do ustawy o kontroli państwa (zwłaszcza funduszy dyspozycyjnych). Dodatkowe kredyty wolno czy-

nić tylko gdy sesja Sejmu jest zamknięta względnie Sejm rozwiązany, a zachodzi nagła potrzeba wydatku o charakterze konieczności państwowej (np. klęsk elementarnych). Za ścisłe przestrzeganie tych przepisów ministrowie są osobiście odpowiedzialni. Uzyskane zapomocą „virement” sumy nie mogą więcej wynosić niż 25 proc. sumy preliminarzowej. Domaga się również prawa „virement” dla prezesa N. I. K.

Posel Holyński (BB.) nie uważa za możliwe pokrycie dodatku 10 proc. dla urzędników z podniesienia podatku obrotowego. Klub B. B. stoi na stanowisku konieczności uregulowania plac urzędniczych, ale drogą realną, nie demontacyjną.

Minister skarbu oświadcza imieniem rządu, że niema takiej siły, która by go zmusiła do wykonywania budżetu deficytowego.

GŁOSOWANIE.

W głosowaniu przyjęto zmniejszenie dochodów z podatku od kapitałów i rent o 2 miliony zł. Odrzucono przywrócenie w funduszu dyspozycyjnym Min. spraw wewn. kwoty 6 milionów. Przyjęto poprawkę p. Pajaka, aby 15 milionów na zasiłki dla inwalidów zwiększyć na 18 milionów.

Artykuł dotyczący kredytów pozabudżetowych przyjęto w następującym brzmieniu:

Otwieranie kredytów nieobjętych budżetem może nastąpić tylko na wniosek ministra skarbu, pod warunkiem, że równocześnie zostanie uzyskane wystarczające źródło pokrycia. Wniosek taki ma być uchwalony uprzednio w drodze ustawodawczej.

Przed uchwaleniem takiego wniosku można robić wydatki na cele nieprzewidziane w budżecie, albo na cele

przewidziane, ale w granicach wyższych tylko w czasie, gdy sesja Sejmu jest zamknięta względnie gdy Sejm jest rozwiązany i nastąpiła klęska żywiołowa lub inny wypadek nagły. Wydatek musi się opierać na uchwałę Rady Ministrów, która jest obowiązana ogłosić w terminie tygodniowym uchwałę w „Monitorze Polskim”. Za ścisłe przestrzeganie tych przepisów ministrowie są osobiście odpowiedzialni.

Pozatem przyjęto postanowienie, że w razie koniecznej potrzeby Rada Ministrów ma prawo na wniosek min. skarbu przenosić kredyty między paragrafami obejmującymi wydatki rzeczowo-administracyjne.

W ten sposób w drugim czytaniu załatwiono projekt ustawy skarbowej.

Niema wydatków bez zgody Sejmu.

Sprawozdawca gen. p. Byrka omówił artykuły ustawy skarbowej. Godzi się na powiększenie o 1 milion zł. kredytów na zasiłki dla inwalidów. W art. 5 proponuje, aby kredyty na odbudowę kraju były otwierane w wysokości nie mniejszej niż rzeczywiste wpływy z daniny lasowej. Art. 7 winien zawierać ustęp, że za ścisłe jego przestrzeganie ministrowie są osobiście odpowiedzialni. Co do dodatkowych kredytów, referent stwierdza zasadniczo, że niema wydatków bez zgody Sejmu i bez ustawy. W ustawodawstwie naszym jest luka w wypadku, gdy rząd wydał kwoty nieprzewidziane w ustawie lub przekroczył przewidziane. Referent apeluje do Rządu, aby wypracował prawo budżetowe, któreby kwestję tę uregulowało. W interesie kontroli przez Sejm, Najw. Izby Kontroli Państwa i Min. Skarbu wypowiada się za ścieśnieniem prawa virement.

O dalszy 10 proc. dodatku dla urzędników.

P. Czapiński (PPS) zapowiada wniosek o podwyższenie dodatku dla urzędników o dalszych 10 procent i podtrzymuje wniosek p. Pajaka o podwyższenie kwoty na inwalidów o 3 miliony zł. Zapowiada wniosek o skreślenie „virement”, PPS proponuje nowy dodatek, iż w razie konieczności „virement” pomiędzy paragrafami, rząd zawiadomi o tem prezesa N. I. K. i marszałka Sejmu i wniosie o zatwierdzenie ustawodawcze.

P. Byrka mówiąc o przekroczeniach budżetowych, zaznacza, że stosunek ministra skarbu do innych resortów winien być tego rodzaju, aby żaden z nich nie mógł wdarać nawet

akcji wstępnej, która by pociągnąć mogła za sobą przekroczenia budżetu.

P. Chądziński uważa, że należałoby baczeniejszą uwagę zwracać na uposażenie urzędników państwowych. Wobec pewnej nadwyżki budżetowej (150 a 180 milionów) Klub N. P. R. łącznie z Chr. D. i Klubem Nar. postawi wniosek o przyznanie urzędnikom państwowym dalszego 10 proc. dodatku.

Posel Czapiński odczytuje poprawkę do ustawy skarbowej, że w razie klęski żywiołowej oraz konieczności nagłych wydatków nieprzewidzianych, otwieranie

Debatę nad samorządem m. Lwowa rozpoczęła sejmowa komisja administracyjna.

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 29. stycznia. (ab) Komisja administracyjna rozpoczęła dziś dyskusję nad wnioskiem lewicy o ustawach samorządowych. Wśród

(Rzech) w czekoladzie

całego szeregu projektów, złożonych przez te stronnictwa, znajdują się także projekty ustaw, regulujące kwestję samorządu dwu największych miast w Małopolsce

Lwowa i Krakowa.

Wnioskodawcy proponują dla tych miast uchwalenie odrębnego statutu, który miałby być wprowadzony w życie w drodze rozporządzenia Prezyd. Rzplitej, któremu by Sejm w tej dziedzinie udzielił specjalnych

pełnomocnictw.

W posiedzeniu wzięły udział w charakterze opiniodawczym reprezentacje organizacji samorządowych. W dyskusji przemawiali posłowie wszystkich niemal klubów. Posel Dratwa (BB.), a następnie pos. Zdułowski oświadczyli się za prze-

„HAZET”

prowadzeniem zasadniczej dyskusji nad przedstawionymi projektami, a żeby ustalić wytyczne dla prac wybrać się mającej podkomisji.

Dratwa uważa za niewskazane załatwienie spraw samorządowych Małopolski bez załatwienia ich dla Kon-

gresówki i Kresów. Posel Zdułowski polemizuje z twierdzeniami, że członkowie klubu BB, zasiadający w komisji, zamierzają uprawiać opozycję wobec przedłożeń samorządowych.

Przedstawiciel Piasta p. Kiernik zwraca się do rządu, aby przedstawił jasno swoje stanowisko wobec całości projektu ustaw samorządowych, oraz tych projektów, które wychodzą z inicjatywy poselskiej. Jest zwolennikiem uregulowania ustroju rad powiatowych i ordynacji wybor-

są burskim kęsem.

czyli do wszystkich ciał samorządowych.

Proces o zamordowanie śp. kuratora Sobińskiego.

Przesłuchanie oskarż. Atamańczuka.

SŁABE ZAINTERESOWANIE ROZPRAWĄ. — PUSTKI NA ŁAWACH PUBLICZNOŚCI. — ATAMAŃCZUK WYPIERA SIĘ PRZYNALEŻNOŚCI DO U. O. W. — ZEZNANIA JEGO NAOGÓŁ POKRYWAJĄ SIĘ Z ZESZŁOROCZNYMI.

Lwów, 30 stycznia.

(—) Drugi dzień procesu o zamordowanie śp. kuratora Sobińskiego wskazuje, że zainteresowanie się procesem tym razem **znacznie się zmniejszyło**. Wczoraj na sali rozpraw było niewiele osób z publiczności, poza spełniającymi swój obowiązek dziennikarzami i policją.

Jako pierwszy zeznawał

Wasył Atamańczuk,

podając swoje generalja oraz curriculum vitae po dzień krytyczny. Oskarżony występował na gruncie lwowskim pod pseudonimem **Oleksa Bilas**. Do winy się nie poczuwa. Do **Ukraińskiej Organizacji Wojskowej nie należał**. W roku 1914 ukończył w Stryju

3 klasę szkoły wydziałowej. W okresie wojennym przebywał u matki w Sychowie. W roku 1916 przerobił 2 kursy seminarjalne, a w dwa lata później **wstąpił**

do armii ukraińskiej

1-go czerwca 1919 roku w walkach o bok Tarnopola **dostał się do niewoli polskiej**, skąd wrócił następnie do swej rodzinnej wsi. W okresie wyborczym w r. 1922 został aresztowany i siedział kilka miesięcy w więzieniu. W r. 1923 wypuszczony został na wolność i jako poborowy przydzielony do wojska polskiego. W Zamościu służył przez półtora roku. Do Lwowa przyjechał po raz ostatni w marcu 1926 r. celem przygotowywania się do matury...

cze w lecie, miałem przyręczoną posadę w Użhorodzie.

Przew.: Ale wyjeżdżając tak na stałe, zostawił pan **wszystkie swoje rzeczy we Lwowie**. Stało się to właśnie

Czapka i rewolwer.

Przew.: Wracając do pierwszego przesłuchania na policji: gdy pana wezwano, **dłaczego pan zmienił czapkę ze swoim właścicielem Dżulem?**

Osk.: Ot tak bez powodu.

Przew.: W Osmołodzie otrzymał pan rewolwer od Wistinka. Na co panu potrzebny był ten rewolwer?

Osk.: Mając przejść górami, potrzebowałem rewolweru dla bezpieczeństwa własnego.

Sędzia przysięgły: Jakto było z tym rewolwerem? Otrzymał go pan nie nabity, a znaleziono u pana nabity!

Osk.: Wistiuk dając rewolwer, pokazał mi, jak się go ładuje, gdyż ja

w tym czasie, gdy pan otrzymał wezwanie na policję. Jeżeli pan chciał wyjechać do Czechosłowacji, dlaczego pan się przekradał?

Osk.: Za legalnym paszportem nie mogłem wyjechać.

Przew.: A dlaczego właśnie w marcu pan wyjechał ze Lwowa?

Osk.: Już podczas pierwszego przesłuchania na policji dano mi do zrozumienia, że jestem podejrzany o współudział w zamordowaniu śp. kuratora Sobińskiego. By uniknąć nieprzyjemności wolałem zniknąć ze Lwowa

same nie wiedziałem i wówczas naboje tam zostały.

W dalszym ciągu oskarżony odpowiada na szereg pytań dotyczących się ucieczki, a odpowiedzi jego pokrywają się z zeznaniami zeszłorocznymi.

Dziś nastąpi zakończenie przesłuchania Atamańczuka, poczem zeznać będzie Werbicki.

Z błagalną prośbą udaje się uboga staruszka lat 67 licząca, kaleka na nogi do serc litościwych państw o udzielenie pomocy doraźnej, żeby się mogła ochronić od głodowej śmierci. Datki do Administracji dla Wiktorii!

Wypiera się stosunków z Werbickim.

Na pytanie przewodniczącego, czy bywał u Werbickich, oskarżony zaprzecza twierdząc, że Iwana Werbickiego poznał w wojsku ukraińskim w r. 1925, poczem spotkał go raz we Lwowie, a w następnym roku poraz drugi z początkiem listopada.

Tymczasem, jak wiadomo z zeszłorocznego procesu, Olga Werbicka zeznała, że **Atamańczuk bywał u nich, oraz, że Iwan Werbicki przychodził do niego**. Z kolei oskarżony opowiada o przeżyciach krytycznego dnia mordu. Z kolegą Derdalą tego dnia popołudniu był w kinie Palace, skąd wyszli o godzinie 19.15, gdy przechodzili pl. Marjackim jeszcze niektóre wystawy sklepowe były otwarte

że **Dżul kupił**. Z jakiego powodu pan w marcu 1927 wyjechał ze Lwowa?

Osk.: Zamierzałem to zrobić jesz-

Proces dra Kolnika, Kurzera i tow.

Zeznania p. Fenza, prokuratora Banku Wz. Kred.

ŚWIADEK MAŁO POINFORMOWANY O CZYNNOŚCIACH WŁASNEGO BANKU. — PODPISYWAŁ SETKI PISM, NIE WIEDZĄC, CO ONE ZAWIERAJĄ.

Lwów, 30 stycznia.

(—) W dalszym ciągu procesu Kolnika i tow. zeznawał wczoraj jeszcze dyr. Lewicki. Wyjaśniał on sprawę wyjazdu dra Kolnika na ur-

lop. Zastępować miał dra Kolnika dr. Gross. W przededniu wyjazdu Kolnika, zgłosił się do oskarżonego p. Serwatowski, członek Rady Nadzorczej Banku Wzaj. Kred. i wyra-

ził swe uznanie, że podczas gdy inne banki bankrutują, Bank Wzaj. Kred. kwitnie, gdyż nie robi transakcji dolarowych. Oskarżony wyjaśnia, że interesy kablówce robiło się i musiało się robić, ponieważ przemysł potrzebował pieniędzy, a rząd nie dawał.

Pytania przewodniczącego.

Przewodniczący: Gdzie i kiedy dowiedział się pan o zamordowaniu kuratora?

Osk.: We Lwowie, zaraz na drugi dzień wyczytałem z gazet.

Przew.: Kto kupował bilety do kina?

Osk.: Nie pamiętam.

Przew.: Zeszłego roku pan zeznał,

Przemysł jedwabiu wiedeńskiego wykryty we Lwowie.

WIEDEŃSKI „REISENDER” PRZEKUPIWSZY DEKLARANTA SPEDYtorskiego, UKRYŁ PRZED KONTROLĄ CELNĄ SKRZYNIĘ 250 KG. JEDWABIU.

Lwów, 30 stycznia.

(—) Wczoraj przedpołudniem lwowskie władze celne wpadły na trop afery przemytniczej, której głównym

bohaterem jest pewien wiedeński „podróżujący” z branży tekstylnej.

Ow podróżujący (ukrywający się przed policją) wszedł w kontakt z kupcem Z. H. oraz deklarantem celnym jednej z wielkich firm spedytorskich, nazwiskiem Amster. Przekupiwszy owego deklaranta, za zgodą jego w magazynie urzędu celnego na dworcu głównym, zamierzył przysłać z Wiednia pod sfingowanym adresem J. Rabinowicz skrzynię jedwabiu o wadze 250 kg. i skrzynię tę usunął z pod kontroli celnej, dając na jej miejsce inną skrzynię, zawierającą **zwyczajną manufakturę**. Wskutek tego triku skarb państwa poniósł szkodę w wysokości około 10.000 zł.

Naczelnik urzędu celnego po ujawnieniu tej afery natychmiast zawiadomił dyrekcję cel, która zarządziła energiczne dochodzenia. Amstera natychmiast aresztowano. Usuniętej z pod kontroli celnej skrzyni jedwabiu dotąd nie znaleziono. Dalsze dochodzenia w toku.

Posterunkowy postrzelił dezertera i wziął go do niewoli.

Lwów, 30 stycznia.

(—) Urzędowi śledczemu doniesiono, że wczoraj popołudniu post. Kazimierz Koprowski z Gródka Jagiell. poszukując dezertera z 10 pułku strzelców Jurka Szarke, spotkał go na polach między Hartfeldem a Leśniowicami. Gdy na wezwanie aby się zatrzy-

mał, Szarke tego wezwania nie usłuchał, post. **Koprowski strzelił do niego z rewolweru i zranił go w lewą nogę**. Ranionego odwiózł Koprowski do Gródka Jagiell., gdzie udzielono mu pierwszej pomocy, poczem oddano go do dyspozycji miejscowego więzienia wojskowego.

Skuteczny strzał na dostrach.

PODEJRZANYM OSOBNIKOM DUSZA WYSKOCZYŁA NA RAMIĘ, A NOGI ZDRĘTWIAŁY.

Lwów, 30 stycznia.

(—) Onegdaj o północy post. Michał Bernasz z Łańcuta spotkał na polach gminnych Senina jakichś podejrzanych osobników, którzy na jego widok poczęli uciekać. Wówczas post. Bernasz dał strzał ostrzegawczy w po-

wietrze, tak, iż obaj osobnicy ze strachu zatrzymali się. Byli to: Marcin Pelczyk i Władysław Kuźniar z Seniny. Przy rewizji u Pelczyka znaleziono bagnet z pasem „głównym”. Dochodzenia w toku.

Do litościwych serc naszych Czytelników zwraca się 80-letnia staruszka, pozostająca bez środków do życia. Datki przyjmuje Administracja dla „A. F.”

„Prosilili o pożyczkę, a teraz skarżą!”

Z kolei dyr. Lewicki odpiera zarzut lichwy w piętnastu wypadkach. Oskarżony oświadcza, że niektórych osób wogóle nie zna. Petenci, gdy przychodzili po pieniądze, to błagali o pożyczkę, jak ją otrzymali, w gorących słowach dziękowali, a teraz skarżą.

Przew.: To nie oni skarżą, lecz pan prokurator, wielu z nich bowiem było w przymusowym położeniu.

Osk.: Nie, tylko potrzebowali pieniędzy.

Przew.: No a pan Kolowski?

Osk.: Nie, jemu groziła licytacja.

Po kilku jeszcze odpowiedziach i pytaniach, skierowanych przez obrońców, oraz dra Kolnika, przewodniczący oświadcza, że przesłuchanie dyr. Lewickiego jest skończone.

Specjalista od korespondencji.

Na salę wchodzi następny oskarżony, p. Jan Fenz, prokurator Banku Wzaj. Kred. oskarżony o lekkomyślną krydę i o lichwę. Oskarżony do winy się nie poczuwa.

Przew.: Proszę przedstawić stosunki w Banku od czasu przybycia dra Kolnika.

Osk.: Dr. Kolnik przyszedł do

Banku w r. 1924 i zajmował się dewizami.

Przew.: Kto podpisywał pisma dra Kolnika?

Osk.: Wszystkie referaty dra Kolnika podpisywali prokuryści.

Przew.: Czy dr. Kolnik przedstawił wam sprawę rozwinięcia Banku?

Osk.: Owszem.

Przew.: Czy również przedstawił wam sprawę interesów kablowych i czy pan to rozumiał?

Osk.: Nie bardzo się na tem znam, bo jestem specjalistą od korespondencji.

Przew.: Ale wiedział pan o co chodzi?

Osk.: Tak, wiedziałem, że podstawą tego interesu jest dwudziestodniowa zwłoka.

Przew.: A czy wiedział pan, gdzie się podziewają pieniądze z wypłat listowych.

Osk.: Pieniądze te pożyczano, ale nie wszystko.

Przew.: Czy pan miał świadomość, że to jest niebezpieczna gra?

Osk.: Wiedziałem, że to jest trochę ryzykowne.

Przew.: Czy nastąpił zakaz tych interesów z Krakowa?

Osk.: Tak, ale tego interesu nie można było natychmiast likwidować, nie posiadając gotówki.

Przew.: Czy o pożyczkach dla „Mazagi” pan coś wiedział?

Osk.: Nie, wogóle „Mazagi” nie znam, ani nawet nie wiem, gdzie się znajduje.

Przew.: Ale pan podpisywał wypłaty listowe?

Osk.: Ja podpisywałem to, co już było zreferowane, ale nie nie decydowałem.

Przew.: Jednak pan powinien się był interesować, skoro sprzedawaliście olbrzymie wypłaty, czy było pokrycie na to?

Osk.: Ja nawet nie miałem czasu bliżej się tem interesować.

Przew.: To dziwne, w przeciągu roku podpisał pan około 400 pism wypłatowych i czy to pana nie martwiło, co z tego może wyniknąć?

Osk.: Nie interesowałem się tym dziełem.

Przew.: Czy pan słyszał, że dr. Kolnik wystarał się o pożyczkę w firmie „Feniks” w kwocie 5 tys. dol.?

Osk.: Tak, słyszałem, że pieniądze takie wpłynęły do banku.

Przew.: A co panu wiadomo o przewizjach wypłacanych przez bank?

Osk.: Nic o przewizjach nie słyszałem.

Przew.: Czy w miesięcznych wykazach przez pana robionych były uwzględniane interesy kablowe?

Osk.: Tam było dużo cyfr, których ja nie kontrolowałem, ale podpisywałem.

Przew.: Czy konto „Adam Mickiewicz” było prawdziwe?

Osk.: Nie wiem, gdyż książeczki wkładkowe mogą opiewać nawet na fałszywe nazwisko.

Przew.: Czy pan udzielał pożyczki p. Toni Baumwald?

Osk.: Nie, ja tylko raz z drem Kolnikiem byłem na miejscu, gdzie oglądaliśmy fabrykę i parcelę. Pożyczki udzieliła dyrekcja.

Oskarżony odpowiada jeszcze na szereg pytań, które nie przyczyniają się do wyświeślenia niewyjaśnionych dotąd szczegółów, poczem przewodniczący przerwał rozprawę do dnia dzisiejszego.

Zwierciadło żydowskiego życia w Polsce, przez kilka pokoleń — miłość i poświęcenie dla kraju rodzinnego, udział Żydów w walkach o niepodległość, legendy i rzeczywistość, bohaterstwo i tradycja oraz posiać bohatera BERKA JOSELOWICZA, zobaczysz we filmie

„W LASACH POLSKICH”

Nowy emir Afganistanu.

WSZYSCY EUROPEJCZYCY OPUSZCZĄ KABUL.

Londyn, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Według wiadomości z Peszawaru, Ali Ahmed b. gubernator został proklamowany emirem Afganistanu. Nowy emir ma natychmiast maszerować na Kabul.

Nowe Delhi, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Wszystkie poselstwa zagraniczne mają być z Kabulu ewakuowane. Obywatele angielscy będą wysłani do Indji przed odjazdem posła angielskiego. Istnieje również zamiar ewakuowania z Kabulu wszystkich innych Europejczyków.

Peszawar, 29. stycznia. (Tel. G. P.) W porozumieniu z władzami afgańskimi nawiązano stałą lotniczą komunikację

między Peszawarem a Kabulem. Samoloty pocztowe odlatywać będą co tydzień W Afganistanie notują dalsze wypadki bandytyzmu. Habibullah znajduje się w opresji finansowej i usiłuje uzyskać drogą gwałtów pieniądze od kupców. Ludność stolicy oczekuje z niecierpliwością wypędzenia emira, który nie wyżył się jeszcze dawnych zwyczajów bandyckich. Ali Ahmed Khan miał już przekroczyć Jagdalak. Z Kabulu samoloty anglo-indyjskie transportują przede wszystkim kobiety europejskie, m. in. wywieziono żonę posła francuskiego i kilka kobiet niemieckich.

Amanullah się cieszy... ósmym dzieckiem

A JEGO DOSTAWCY OPLAKUJĄ STRACONE PIENIĄDZE.

Lwów, 30. stycznia.

Sporo zmartwień przyczyniła nagła abdykacja Amanullaha... firmom berlińskim, które zbyt pochopnie pośpieszyły z kredytami dla egzotycznego władcy, podczas jego pobytu w Niemczech. Amanullah „zakupił” w Niemczech ogółem na 5.000.000 marek. W liczbie obstalunków znajdują się takie drobiazgi, jak... kompletne urządzenie fabryki trykotarzysty, cukrowni, instalacje telefoniczne i elektryczne. Na Targach linskich Amanullah „nabył” 150 warsztatów tkackich najnowszego systemu. Pewna berlińska firma meblowa dostarczyła mu urządzenie kilku pokojów na 100.000 mk. Królowa Suraja zabrała z sobą 22 modeliki sukien i okryć. Wszystkie obstalunki zostały oddawna dostarczone, natomiast znacznie gorzej przedstawia się sprawa odbioru należności.

Amanullah naprawdę przykuć nie walczył pewne sumy, ale... w europejskim zwyczaju wystawiał weksle i obliki na dość odległe terminy. Zanienakożenie berlińskich firm jest tem większe, że... w obecnej sytuacji trudno przynajmniej, aby pan Sakao - Ghazi zechciał u-

znać luksusowe zakupy swego poprzednika, tembardziej, że to one właśnie przyczyniły się w niemałym stopniu do wywołania przewrotu.

Pozatem Amanullah zdołał „skolekcjonować” w Niemczech wcale okazały zbiór „podarunków”. Niemieckie firmy, licząc na... obstalunki, pośpieszyły ze wspaniałemi upominkami. Tak np. Tow. „AEG” wręczyło królowej bardzo kosztowny aparat muzyczny „Polifon”, połączenie elektrycznego pianina z krzypcami, a b. nadworny królewski kaiser, ofiarował królowi komplet galowych mundurów, oczywiście w nadziei umundurowania całego dworu.

Kiedy Amanullah będzie nosił we złotem sztyku mundur, kiedy królowa będzie słuchała dźwięków „Polifonu”... kiedy berlińscy kupcy otrzymają swe pieniądze?

Dodać trzeba mimochodem, że Amanullah ma szczęście w nieszczęściu. Oto według wiadomości z Kandaharu królowa Suraja powiła syna. Jest to ósme dziecko narodziło się w chwili której ślub odbył się w 1920 r.

CO BYŁO POWODEM ABSENCJI POSELSKIEJ?

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 29. stycznia. (ab) Jeszcze dziś posłowie omawiali głosowanie nad wnioskiem o votum nieufności dla min. Cara. Zwrócono uwagę, że absencje posłów były widoczne zarówno wśród stronnictw nieprzychylnych p. min. Carowi, jak i w obozie rządowym (brakowało 50 posłów). Jednakże ten szczupły komplet poselski przypisać należy śnieżynom, które uniemożliwiły wielu posłom przybycie z ich okręgów.

KURSY UPRZEJMOŚCI DLA KON- DUKTORÓW

(Telefonem od naszego korespondenta)

Warszawa, 29. stycznia. (ab) Min. komunikacji mając na względzie wygodę pasażerów zorganizowało wzorem zagranicznych kolei kursy konduktorów kolejowych na terenach dyrekcyj, celem wpańania zasad uprzejmości. Dotychczas uruchomiono taki kurs w dyr. poznańskiej i katowickiej. Na kursa wysyłani są przede wszystkim konduktorzy znający języki obce. Zarządzenie stoi w związku z Powsz. Wystawą Krajową w Poznaniu i spodziewanym napływem cudzoziemców

SUKCES FOLSKI W BUDAPESZCIE.

Budapeszt, 29. stycznia. (Tel. G. P.) W drugim dniu mistrzostw hokejowych Czechosłowacja pokonała Niemcy (2 : 1), Włochy Belgię (1 : 0), Polska wobec niestawienia się na boisko Finlandji uzyskała walk overem zwycięstwo (5 : 0). Obecnie w pierwszej grupie prowadzi Polska, mając 2 punkty przed Szwajcariją.

W PRZEDEDNIU ZAWODÓW W ZAKOPANEM.

(Telefonem od naszego korespondenta).
Warszawa, 29. stycznia. (ab) Zawody narciarskie w Zakopanem obudziły zagranicą wielkie zainteresowanie. Cały szereg korespondentów najpoważniejszych pism europejskich i amer. zapowiedział przyjazd. (m. in. z Anglii, Szwecji, Norwegii, Francji, Jugosławii, Czechosłowacji, Szwajcarii, Niemiec, Austrii, Estonii itd.). W niedzielę przybywa do Warszawy wycieczka dziennikarzy zagranicznych (około 50 osób), która będzie podejmowana przez wydział prasowy min. spraw zagran. i wieczorem uda się do Zakopanego.

KONFERENCJA ODWOŁANA WSKUTEK GRYPY.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 29. stycznia. (st) Jak się dowiadujemy, z powodu panującej w Berlinie epidemii grypy została odwołana konferencja ekspertów w sprawie programu prac Ligi Narodów w dziedzinie walki z alkoholizmem i wyznaczona na dzień 30. stycznia do Hagi. Z ramienia rządu polskiego wyjechał do Hagi prof. dr. Radziwiłłowicz.

DYMISJA LITIEWSKIEGO SZEFA SZTABU GEN.

Berlin, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Szef litewskiego sztabu gen. Plechavicius wobec złego stanu zdrowia zgłosił dymisję, która została przyjęta. „Voss, Ztg.” twierdzi, że przyczyną dymisji był konflikt w sztabie gen.

SAMOBÓJSTWO DWU BANKIERÓW.

Berlin, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Popełnił tu samobójstwo znany bankier Bötcher. Na wiadomość o tem pozabawił się życia również i jego spółnik

NIEMCY NARKOTYZUJĄ SIĘ.

Genewa, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Na posiedzeniu komisji opiumowej przedstawiciel Niemiec omówił statystykę, która stwierdza znaczny wzrost w ostatnich latach liczby konsumentów narkotyków w Niemczech.

OLBRZYMI POŻAR W BERLINIE.

Berlin, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Wczoraj, w wielkim tartaku parowym w Alt Stralau (wschodnia część Berlina), wybuchł olbrzymi pożar, który rozszerzył się z niesłychaną szybkością. W czasie akcji ratunkowej dach tartaku zwałił się, zabijając dwóch strażaków, a 6 poważnie raniąc. Wobec mrozu i śnieżycy akcja ratunkowa była niesłychanie utrudniona tembardziej, że dawał się odczuwać brak wody.

Zamach samobójczy

Lwów, 30. stycznia.

(—) Wczoraj wieczorem w rzeczywistości przy ul. Wesołej 1, targnął się na życie przez wypicie dużej ilości jodyny zam. tam. 25-letni subjekt Herman Igiel. Przyczyną desperackiego kroku były niesnaski rodzinne. Ofiarę zamachu samobójczego przewieziono do szpitala.

IO A. Pac Akademi 5. Pr. w elka premiera!
TRAGEDJA ROSJI i jej 8 oki.
Film lustrujący
PO JĘ W PŁOVI NACH W UCI

Burza śnieżna w kraju podzwrotnikowym

NIEBYWAŁE ZJAWISKO. — GWALT WNY WICHER. — CIENKA SKORUPA LODU. — GĘSTA KURZAWA ŚNIEGOWA. — PANIKA W MIEŚCIE.

(Korespondencja własna „Gazety Porannej”).

Jeden z przemysłowców polskich, prowadzący w mieście Khartoumie w Afryce środkowej wielkie przedsiębiorstwo automobilowe, nadsyła nam następującą ciekawą korespondencję:

Khartoum, 2. stycznia.

Z okolic Khartoumu, leżącego — jak wiadomo — daleko w głębi Afryki, a wsławnego w dziejach bohaterską obroną generała angielskiego Gordona przed hordami Mahdi'ego, donoszą co następuje:

Niedawno w okolicach Khartoumu zaobserwowano zjawisko poprostu niebywałe, a raczej — ażeby ściślej się wyrazić — rzadko w dziejach notowane. Oto naprzód zerwał się gwałtowny wicher pustylny, bardzo gorący, który niósł z sobą olbrzymią ilość pyłu pustylnego i piasku, zasypując nim na kilka cali grubo nie tylko przedmioty, ale nawet i centrum samego miasta. Światło słoneczne stało się równocześnie zupełnie pomarańczowe, wreszcie zaś podczas największego nasilenia burzy piaszczystej, przygasało zupełnie, tak, że odnosiło się wrażenie, iż rozpoczyna się zaćmienie słońca. W godzinach popołudniowych ta burza piaszczysta, aczkolwiek niebywałe silna, będąca jednak w Afryce zjawiskiem dosyć często spotykanym, nagle ucichła. Słońce na chwilę się ukazało na zupełnie czystym niebie o kolorze głęboko błękitnym. W parę jednak minut później zawiął wicher gwałtowny z zupełnie przeciwnej strony, temperatura zaś spadała tak silnie, że wodotryski, studnie publiczne i kałuże wody w pobliżu licznych fontann artezyjskich rozlane, momentalnie pokryły się cienką skorupą lodu. W ślad za tem niebo zasnulo się znów bardzo gęstymi chmurami o barwie szaro-żółtej, które przyćmiły wnet światło słoneczne. Wreszcie zaś stała się rzecz istotnie niebywała, bo z nieba posypała się gęsta kurzawa śniegowa, nieczem w jakimś dalekim północnym kraju.

Zjawisko powyższe wywołało wśród krajowców szaloną panikę, uważali je oni bowiem za jakiś niebywały cud natury, będący zapowiedzią jakichś klęsk fatalnych dla kraju, a być może nawet końca świata. Napróżno Europejczycy, zamieszkali w Khartoumie, oraz policja tubylcza przez nich pouczona, starali się wyjaśnić przerażonym Sudańczykom, że śnieg i lód są zjawiskami równie naturalnymi jak deszcz piaszczysty lub samum. Watahy oszalałych z przerażenia mieszkańców miasta i przedmieść błękały się bezradnie wśród płaczu i okrzyków przerażenia, tamując ruch uliczny i szerząc panikę na wsze strony. Władze wpadły wreszcie na pomysł uspokojenia przerażenia w mieście przy pomocy muezzinów, którzy z rozlicznych minaretów donośnymi głosami zaczęli pouczać ludność, że śnieżycy nie grozi im wcale zagłada.

Meteorologowie utrzymują, że zjawiska powyższe, bądź co bądź bardzo rzadkie, nie są jednak czemś niebywałem w krajach podzwrotnikowych i powstają w okresie gwałtownego krzyżowania się prądów powietrznych, dzięki czemu języki wysyłane przez

fale zimna, docierają nieraz bardzo daleko na południe i powodują niebywałe w krajach tropikalnych zjawisko opadów śnieżnych. Dodać należy, że w literaturze polskiej mamy klasyczny opis burzy śnieżnej w daleko wysuniętej części Egiptu południowego, mianowicie genialny twórca „Faraona” Bolesław Prus z niezwykłą plastyką przedstawia wybuch takiej śniegowej

zamieci podczas bitwy, którą stacza młodociany następca tronu nad Sodem Jeziozem z hordami środkowoafrykańskich najeźdźców. Tak więc geniusz twórczy potrafił przewidzieć rzecz, która zdarzyła się w wiele, wiele dziesiątek lat później po ukazaniu się „Faraona”.

Piwne w zburzenie

Lwów, 30 stycznia.

W dwóch krajach europejskich trwa obecnie silne podniecenie: w Czechosłowacji i w Bawarii. I tu i tam powód jest ten sam: chodzi o podrożenie piwa. Odbywają się zebrania protestacyjne konsumentów piwa, handlujących piwem restauratorów, piwiarzy — słowem wszystkich kogo tylko piwo choć trochę obchodzi. Jaki będzie wynik tych wszystkich manifestacji, czas pokaże. A tymczasem i w Monachjum i w Pradze Czeskiej panuje... piwne wzburzenie.

Rozprawa przy drzwiach zamkniętych. Stary stolarz i 10-letnia niańka.

PROCES O ZNIEWOLENIE NIELETNIEJ. — PAN MAJSTER PO HUCZNEJ ZABAWIE WSTĄPIŁ DO CÓRKI NA NOCLEG I FONO ZACHOWAŁ SIĘ TAM KARYGODNIE. — DZIECKO OSKARŻA GO O WSTREŃNY CZYN. „DAJ ME I PIROHA!” — WYROK UWALNIA JĄCY.

Lwów, 30. stycznia.

(—) Przed Trybunałem karnym orzekającym Sądu okr. karnego we Lwowie pod przewodnictwem rady dr Hoszowskiego stawał dziś 59-letni Marcin Bolesław Grzędzielski, z zawodu stolarz modelowy, oskarżony o zbrodnię zgwałcenia i shańbienia 10-letniej Anny Radelickiej, która była u jego córki Walerji Grzędzielskiej zajęta jako niańka do dziecka.

W nocy 1. listopada r. ub. wracał oskarżony z wesela swej córki Zofji do domu, a po drodze wstąpił do drugiej córki Walerji, aby się tam przespaci, gdyż było to o 3 godz. nad ranem. Położył się w kuchni na sofce, gdzie już leżała wspomniana Anna Radelicka. Skorzystawszy z tej okazji, pojen pijackiej „fantazji”, staruszek zaczął z miejsca

karygodne „umizgi”.

Zamknął dziecku usta ręką, by nie krzyczało, poczem dwukrotnie dopuścił się zniewolenia.

Po tem zajściu poddała się Anna Radelicka w Sądzie okr. karnym oględzinom lekarskim, które stwierdziły ciężkie obrażenia cielesne i z woli swej matki zgłosiła się w Prokuraturę, by wnieść doniesienie karne przeciw Grzędzielskiemu. Doniesienie to wniosła też w Komisariacie policji. Policja przyaresztowała Grzędzielskiego. W czasie śledztwa Radelicka opisała dokładnie oskarżonego, a gdy jej przedstawiono Grzędzielskiego — poznała w nim owego osobnika, który ją shańbił.

Rozprawa odbyła się przy zamkniętych drzwiach — gdyż na wniosek Prokuratora uchwalił Trybunał

tajność rozprawy,

poczem przystąpiono do przeprowadzenia postępowania dowodowego.

Przesłuchana Radelicka twierdziła stanowczo, że oskarżony ją dwukrotnie tej nocy zniewolił i poznał go dobrze. Świadkowie Zofja Kalinowska, Bronisław Kłos i Walerja Grzędzielska zeznali pod przysięgą, że krytycznej nocy oskarżony pił na weselu bardzo wiele piwa i wódki tak, że był zupełnie pijany, zataczał się w pokoju i na ulicy i często upadał. Walerja Grzędzielska wyklucza stanowczo, by oskarżony dopuścił się inkryminowanego czynu, gdyż był pijany i ludwie na nogach się trzymał, a tylko wszedłszy do jej pomieszczenia, przechylił się na sofkę obok Radelickiej i coś jej miał szeptać. Gdy nazajutrz pytała się ją Grzędzielska — czego chciał od niej ojciec w nocy i co jej mówił, odpowiedziała Radelicka, że oskarżony mówił do niej:

„daj meni piroha!”

i przyrzekał jej pieniądze i onkiarki.

Po przemówieniach prok. Jasienickiego i obrońcy adw. dra Szymona Grunera, Trybunał wydał wyrok uwalniający oskarżonego od winy i kary.

Na marginesie.

Echa ostatnich katastrof w Elektrowni miejskiej.

VIS MAJOR JEDNAK NIE MOŻE NAS ZASKOCZYĆ BEZ ŚRODKÓW OBRONY.

Lwów, 30 stycznia.

(.) W sprawie ostatnich katastrof w Elektrowni, które w dwu po sobie następujących miesiącach pograżały

Lwów w ciemnościach,

mieliśmy sposobność otrzymać wyjaśnienia kierowniczych sfer lwowskiego M. Z. E. Z tych informacji możemy czerpać tę pociechę, że nie jesteśmy jedyni, którym vis major płała podobne psikusy. Zdarzyć się one mogą i zdarzają wszędzie, niezależnie od najbardziej wzorowego kierownictwa ruchu. Jako ciekawy bądź co bądź przykład ironii tych sił wyższych,

stojących ponad człowieka, przytoczono nam fakt, że na ot' inim międzynarodowym zjeździe elektrotechników w Rzymie 3 razy podczas posiedzeń zjazdu światła zagasły, wskutek defektu w elektrowni i musiano zmobilizować lampy naftowe i świece. Podobnie w ostatnim czasie w Berlinie zawiódł ruch w elektrowni i 3 wielkie dzielnice miasta zostały pograżone w ciemnościach.

Nadto ze strony autorytatywnej uzyskaliśmy potwierdzenie wyrażonego

przez nas w odnośnych artykułach zdania, że te powtarzające się ostatnio raz po raz, trudne do szybkiego usunięcia defekty, należy w wielkiej mierze przypisać tej okoliczności, że

Lwów przerósł swoją elektrownię, wskutek czego nie zawsze może ona sprostać swoim zadaniom.

Notując lojalnie te wyjaśnienia, musimy jednak równocześnie powtórzyć, co już zaznaczyliśmy poprzednio, że miasto tej wielkości i znajdujące się w tak odpowiedzialnych warunkach, co Lwów, nie może być żadną miarą bezbronie wobec podobnej vis major.

Nie chcemy wyliczać tu na nowo niebezpieczeństw, jakie to za sobą ciągnąć może, zwracamy jednak uwagę władz i urzędów, a przede wszystkim Zarz. Telefonów, że powinny być przygotowane na podobne wypadki i posiadać jakieś rezerwowe środki oświetlenia.

Równocześnie należy podkreślić potrzebę zaprowadzenia takich urządzeń i takiej organizacji w Elektrowni, aby na wypadek defektu mogły być jak najszybciej uruchomione rezerwy.

Bebe Daniels buduje

dom dla studentek.

N. Jork, w styczniu.

Bebe Daniels jest nie tylko osobieniem kobiecego wdzięku i doskonałą aktorką filmową, lecz również nieprzeciętnym talentem finansowym. Głównym źródłem jej dochodów jest handel terenami, okazuje się jednak, że zarówno w handlu, jak i w sztuce Bebe nie jest jednostronna.

Najnowszym jej pomysłem jest idea wybudowania wielkiego domu dla akademiczek przy uniwersytecie w Los Angeles. Dom ten będzie mógł dać schronienie 200 studentkom, przeczem każdy pokój lub apartament urządzony będzie z największym komfortem i smakiem. W parku, otaczającym schronisko, znajdować się będzie wzorowa łąka, plac tennisowy, halę do gimnastyki itp. Plan już są gotowe. Budowa rozpocznie się wkrótce.

Z teatru Małego.

„Radość kochania”, komedia w 3 aktach G. Verneulla. Występ Ćwiklińskiej i Brydzińskiego.

Lwów, 30. stycznia.

Verneull, ulubiony komedjopisarz Paryża, prowadzi dziś pierwsze skrzypce na scenach dramatycznych całego świata. Więc i do Polski przeniknęło w ostatnich latach wiele jego sztuk, tak, że mogliśmy sobie już wyrobić należyty sąd o jego twórczości i o rodzaju jego talentu.

Pisarz ten nie toruje żadnych nowych dróg w teatrze, nie szuka żadnych nowych problemów. Tematem wszystkich jego komedji jest najstarsza rzecz pod słońcem, miłość, a raczej miłości ludzkie. Bo te tylko uznaje jako prawdziwy Paryżanin i na stosunek mężczyzny do kobiety patrzy zawsze pod tym lekkim niefrasobliwym kątem.

Wogóle za wiele robi się hałasu w życiu i w teatrze dookoła miłości. Przecież za miłością zdrada włóczy się jak pies, więc skoro tak być musi, poco robić o to tyle awantur. Po stracie kochanki najlepszym lekarstwem jest druga kochanka, za zdradę żony można odpłacić tem samem i wszystko jest w porządku. Ludzie żyją ze sobą tak długo, jak długo jest im dobrze.

A gdy się zaczyna coś psuć w „państwie sypialni”, rozchodzą się jak przyjaciele. Z tem lekkim spojrzeniem na erotyczne życie łączy się u francuskiego pisarza lekkość komedjowej formy i majsterstwo scenicznego dialogu. Więc komedje jego są miłe i mają delikatny rysunek, daleki od przejawskrawiań, satyry, lub karykatury. Dlatego też są trudne do grania. Lecz nie dla takich mistrzów jak Ćwiklińska lub Brydziński. Ona to szampan najlepszej marki, przelewający się wciąż przez brzegi kieliszka i musujący we wnętrzu, on to złocisty, wytrawny tokaj, gęsty jak oliwa i pachnący kwiatem. Więc warto być na uczcie artystycznej, gdzie podają nam obficie dwa tak znakomite trunki. Zwłaszcza w akcie drugim libacja była naprawdę królewska. — I muszę

Między rewolwerem opryszka a pętlą paragrafu...**Siódma część majątku Stanów Zjedn.****tj. piętnaście miliardów dolarów**

TONIE W KIESZENIACH WSZELAKIEGO RODZAJU ZBRODNIARZY.

N. Jork, w styczniu.

(+) Wiele się pisze o słynnej zbrodniczości w Stanach Zj. Najdosadniej jednak określa tę ciemną sprawę sen. Hephron z Baltimore, który pisze:

„W mojem mieście zawiadomio

no policję w ciągu roku o przeszło 10.000 wypadków ciężkich zbrodni. Rezultatem tego było, że do więzienia poszło raptem 97 osób! Mówią, że zbrodnia nie po płaca. Gdzież w takim razie podziwa się olbrzymia suma

piętnastu miliardów dolarów która (w wymiarze przeciętnym) corocznie staje się łupem bandytów i oszustów, suma, przedstawiająca

jedną siódmą część całego narodowego zarobku i dochodu?

Cyfrы te dowodzą wbrew wszystkim zdaniom przeciwnym — że najporządniejszem zajęciem w Stanach Zj.

jest zbrodnia

wina tego jest w znacznej mierze fatalny system wymiaru sprawiedliwości, olbrzymia mnogość chaotycznych, djametralnie rozmaitych (zależnie od stanu) praw i moc kroczeń prawnych, które — o ile oskarżony rozporządza pieniędzmi i może sobie zafundować dobrego adwokata — wprost z góry zabezpieniają mu bezkarność. Obecne wykonywanie praw w Stanach Zjedn. jest

pospolitą farsą

Z jednej strony stosuje się prawa więcej niż drakońskie, jak np. dozwolnie więzienie w stanie Michigan za sprzedaż wódki — z drugiej strony najzuchwalsze zbrodnie: morderstwa, rabunku, wyzwanie ludzi z całego mienia — uchodzą bezkarnie, jeśli tylko zwarta i solidarna

organizacja zbrodniarzy obficie sypnie dolarami. Senator kończy słowami:

„Powodowani troskliwością o zdrowie i dobrobyt obywateli, uchwaliliśmy prawo prohibicji, a tymczasem nie jesteśmy w stanie obronić życia obywatela, narazonego w każdym czasie i miejscu na nadbandyty. A więc brednia jest twierdzenie, jakoby zbrodnia nie popłacała”.

300 tysięcy izb mieszkalnych p'nie potrzebuje ludność Polski!

HORENDALNE STOSUNKI MIESZKANIOWE STAŁY SIĘ PRAWDZIWĄ KŁĘSKĄ SPOŁECZNĄ.

(Od naszego korespondenta.)

Warszawa, w styczniu.

(e) Według obliczeń urzędowych głód mieszkaniowy w Polsce przedstawi się następująco: Przyjmując za podstawę 2 osoby na jedną izbę, należałoby zbudować w Polsce 4.522.656 izb i to niezależnie od ilości izb, które budować należałoby dla naturalnego przyrostu ludności (160.000 izb rocznie). W miastach naszych liczących ponad 20.000 mieszkańców, mieliśmy w roku 1921-ym około 80.000 mieszkań, zajętych po 2 rodziny w każdym i około 20.000 mieszkań po więcej, niż 2 rodziny. Obecnie jest o wiele gorzej, chociaż brak jeszcze danych ściślejszych. Dziś, żebw w miastach naszych każda rodzina miała własne mieszkanie, trzeba by zbudować około 300.000 mieszkań.

Teraz pytanie: jeżeli w jednym

zdradzić przy ostatku, że po uczcie, wbrew powszechnym zwyczajom, panie chwaliły sobie tokaj, a panowie szampan.

Mnie smakowało i jedno i drugie.

Henryk Zbierzchowski.

mieszkanii tłoczy się po parę rodzin, to w jakich psychicznych warunkach one żyją?

W samej Warszawie jest 2.562 mieszkań, zupełnie pozbawionych światła, 11.756 mieszkań wilgotnych i ciemnych. Połowa pracującej ludności Warszawy zarabia mniej więcej 100 złotych miesięcznie. Ma z tego powodu pewne braki w budżecie. Jest zdenerwowana. Ale oczywiście nie leczy nerwów tylko myśl, skąd wziąć więcej pieniędzy. Oczywiście, gdyby ci ludzie zarabiali więcej, byłoby mniej zdenerwowani.

Klasa robotnicza w Polsce w ogromnej większości żyje dziś poniżej t. zw. minimum egzystencji.

W stolicy po ulicach miasta błądzą się 2.000 kobiet bezdomnych z niemowlętami. Bez dachu, bez środków do życia.

To jest obraz niedoli, oparty głównie na stosunkach milionowej Warszawy. Ale i w mniejszych miastach nielepiej. Tak więc kwestja mieszkaniowa — to wprost najważniejsze zagadnienie społeczne doby

EPHLETON GAZ POR. z 31 I. 1929.

G. LENOTRE,

Akt namaszczenia królewskiego

(Na marginesie historii.)

Kiedy Ludwik XVI przybył do Reims 9 czerwca 1775 r. na uroczystość swego namaszczenia, biedny król, dość niezręczny, nieco nieśmiały, nie lubiący i obawiający się pompy i wystawnych parad, zamiarkował odrazu, jaki będzie ogrom meki, której miał być poddany.

Przy rogatkach miejskich wyciągają monarchę z powozu, w którym podróżował od Compiègne i wsadzają go do pięknej karocy, wybitej wewnątrz szkarłatnym jedwabiem i zaprzęzionej w ośmiu koni, strojnych we wspaniałe kapy i pióropusze.

Olbrzymi orszak sunie wślad za pojazdem królewskim, przy odgłosie fanfar, bębnow, salw i dzwonów poprzez tłumy ludności, chciwiej widoku władzy.

Dnia 11-go czerwca o godzinie 6 z rana uroczystość rozpoczyna się: dwaj pracownicy, poprzedzani przez chłopców z chóru, niosących palące się świece w ręku, przez dwa rzędy kanoników, muzykę stolicy arcybiskupiej i dwóch katedralnych organistów, idą procesją po króla do pałacu arcybiskupiego, gdzie zamieszkał. Czy spał w nocy? Rzecz wątpliwa. W danej chwili odziany w sutanę ze srebrnego sukna, w beret z czerwonego

aksamitu o trzech rogach, zbudny w perłach białych piór, w pośrodku których wystrzela czapka kija, leży wyciągnięty na łóżku w otoczeniu wszystkich dostojników swego dworu we wspaniałych kostjumach.

Drzwi są zamknięte. Starszy organista uderza w nie swą pałką. Z zewnątrz rozlega się głos wielkiego szambelana dworu:

„Czego chcecie?”

„Króla”.

Głos odpowiada: „Król śpi”.

Po kilku chwilach starszy organista stukną w drzwi powtórnie; to samo pytanie i wślad za niem ta sama odpowiedź. Stukając za trzecim razem, starszy organista precyzyjnie: „Chcemy Ludwika XVI, którego Bóg nam dał za króla”. Drzwi się otwierają natychmiast; dwaj pracownicy zbliżywszy się do monarchy, podnoszą go z łóżka i stawiają na nogi.

Orszak królewski tworzy się: stu szwajcarów, halabardnicy, oboiści, bębny, trąby, flety i piszczałki, heroldowie, szambelanowie, rycerze Świętego Ducha, kamerjunkerzy, gwardziści, wszystko to w złocie, srebrze, koronkach, aksamitach, jedwabiu.

Jakież to piękne!... w opisie przynajmniej: w rzeczywistości bowiem niejedno oszpeca tę czarodziejską wizję: król jest małego wzrostu; przedwczesna otyłość czyni go ociężałym; idzie, kołysząc się na nogach; jego powieki są ciężkie, nos grubo, wargi również. Trzeba by tu księcia z bajki, beczelniejszego niemal i promienniejszego, jak jakiś Messjasz...! Pomiędzy jego eskortą dużo jest starych, znie-

organizacji mężów: M. de Gieumont-Tonnerre, konetabl, czyli naczelny wódz, ma 86 lat; dwaj okazali woźni pilnują jego chwiejnych kroków. Zachodzi obawa, czy wytrwa do końca swej ciężkiej powinności?

Mniejsza o to! Tłum z otwartymi ustami przygląda się feerycznej defiladzie i niejedno z obywateli, w ekstazie, zgina kolano, podczas kiedy orszak wchodzi do katedry, której odrzwia zamykają się za nim.

Ani marzyć o wyszczególnieniu wszystkich scen, przerażającej swym ogromem ceremonji: w ciągu pięciu godzin króla rozbierają, macają, szarpną, kręcą nim, jak manekinem. Musi położyć się płackiem na posadzce, wstać, ukleknąć przed arcybiskupem, poddać namaszczeniu olejami świętymi kolejno: czoło, dółek brzuszny, plecy, prawą łopatkę, lewą łopatkę, stawy ramion, dłonie. Włożyć tunikę, dalmatykę, płaszcz i ciężką koronę Karola Wielkiego, która mu ciąży. Że upadając niemal pod jej brzemieniem, skarży się: „Dolega mi!” Stowo tragiczne, które mu kiedyś przypomniał. Wnet jednak zamieniają królowi koronę sławnego przodka na inną, lżejszą i od brylantów lśniąca.

Wzamian za to musi wziąć miecz tegoż Karola Wielkiego, słynny „Joyense” — to ręk i trzymać go chwil kilka ostrzem to góry. Obuty w lekkie trzewiki aksamitne z ostrogami ze złota, z berłem w ręku, w ciężkim włokącym się po ziemi płaszczu — trzydzięci stóp kwadratów gronostaju i aksamitu, wyszywającego złotem — musi wejść na schody o

czterdziestu stopniach, aby dostać się na zdobne flagi i bandery wzniesienie, gdzie wolno mu usiąść wreszcie na tronie, bez oparcia i bez poręczy, symbolicznym że monarcha nie potrzebuje podpory...

Jest to chwila uroczysta: katedra rozbrzmiewa fanfarami, hukiem armat, grzmiotem wielkiego dzwonu. Setki płaczków, puszczonej na wolność w kościele, wlatują wyłkłe pod sklepienia. Okrzyki: „Niech żyje król!” rozlegają się w starej katedrze, do której teraz lud wtargnął.

Wrażenie jest tak potężne, że królowa, prześlizgnięta w swej złoczonej trybunie wybuchą łkaniem, podczas kiedy wszyscy obecni w kościele biją oklaski, jak w teatrze.

Poczem nabożeństwo się rozpoczyna, i będzie długo trwało...

Ludwik XVI podczas całej ceremonji wzbudza współczucie. Ach, co dałby za to, żeby był teraz na polowaniu i wchłaniać balsamiczne powietrze leśne! Mimo usilnych starań, nie ma ruchów królowych: krzywi łopatkę, kołysze się na nogach zamiast iść sprężysto i równo. Nie pomogły lekcje, które mu dawał — rozkazu królowej — Gardel z opery! Duszą się w swych aksamitach i dalmatykach; poci się kroplami wielkimi; a mimo to nie mija nigdy w swych ewoluacjach bez końca trybuny, gdzie żona jego siedzi na tronie, bez obdarzenia jej dobrym uśmiechem...

Jest zresztą ze śpiżu; albowiem, po akcie namaszczenia nie koniec inscenizacji; musi jeszcze wziąć udział w uczcie królewskiej, pokazać się w mieście w luźnej kawalkadzie, przewodniczyć w ka-

SPRAWY KOLEJOWE

Stan personalny naszego kolejnictwa w świetle preliminarza budżetowego.

KOLEJE POLSKIE MAJĄ 175.810 PRACOWNIKÓW, Z CZEGO WIĘKSZOŚĆ NIEETATOWYCH. — PŁACE TEJ ARMII KOLEJARZY PRELIMINOWANO NA 660 I PÓŁ MILJONA ZŁOTYCH.

Lwów, 30 stycznia.

Budżet Ministerstwa Komunikacji przeszedł już przez trzy czytania komisji budżetowej i wkrótce znajdzie się przed forum Sejmu. Z tej przyczyny warto zaznaczyć się zwłaszcza ze sta-

nem personalnym naszego kolejnictwa, gdyż w tej dziedzinie od ewentualnego obciążenia budżetu przez Sejm zależeć może etat liczebny pracowników, wzgl. polepszenie ich płac.

Natomiast zupełnie nie uwzględniono zasiłku przyznanego od początku bieżącego roku. Spodziewano się widocznie pokryć go nadwyżką z wpływów, spowodowanych podniesieniem taryfy towarowej.

Co najważniejsze, nie uwzględniono w budżecie ani zasadniczej regulacji płac, ani dalszych dodatków do uposażeń, nie przewidziano też powiększenia dodatku mieszkaniowego.

Kwota na płace kolejarzy w preliminarzu wynosi (wraz z dodatkiem mieszkaniowym i kosztami zastępstw) 365,937.000 zł. (w budżecie 1928-29 — 348,572.000 zł.) Różnica wynika z powiększenia stanu person. o 3503 osób i wstawienia 5,270.000 zł. na koszty zastępstw chorych i urlopowanych (czego w poprzednich preliminarzach nie było). Na dodatki służbowe nocne preliminowano 4,944.000 (ostatnio 4 milj. 374.000), koszty podróży i diet 7.362.000

(dotychczas 6,837.400 zł.), umundurowanie 10,127.000 (dotych. 8,426.150).

W tej dziedzinie uwzględniono rozszerzenie praw do mundurów ulgowych na dalsze kategorie pracowników. Premie 5755 tys. zł. (dotychczas 5388 tys.). Różnica nieznaczna i wkluczająca faktyczne podniesienie premii. T. zw. „kilometrowe“ wynosi 47,777.000 (o niecały milion więcej), zapomogi 820.000 (o 200 tys. zł. więcej). Na akordy tasama suma 2800 tys. Kredyt na opłaty szkolne za dzieci kolejarzy podniesiono o 600 tys. (do 4881 tys.).

Na kredyty personalne

przeznaczono 212,252.570 zł. (z tego 180 milj. na uposażenia, reszta na dodatkowe wynagrodzenia). Łącznie wszystkie wydatki personalne wynoszą 660.425.570 zł. (wobec 430,141.900 na r. 1928-29). Jak widzimy, różnica znaczna, wynosząca około 230 milionów, nie będąca jednak wynikiem podwyższenia płac, lecz wliczenia do tego działu wspomnianych wyżej kredytów personalnych (212,252.170 milj.), co w obecnym budżecie zrobiono po raz pierwszy. Do tego dodać należy

emerytury, zapomogi

i dary z łaski (53,645.000 zł., wobec dotychczas 52,570.000 zł.). Dalszymi kilkoma pozycjami obecnego budżetu zajmmy się w następnym artykule.

Nierealny podział pracowników kolejowych.

Jak wiadomo, służba kolejowa obejmuje pracowników etatowych i nieetatowych. Niejednokrotnie już podnosiliśmy, że jest to podział nierealny, sztuczny, dzielący na dwie odrębnie traktowane kategorie ludzi, którzy niejednokrotnie spełniają te same obowiązki i mają identyczne kwalifikacje.

Budżet na r. 1929-30 przewiduje w dziale kolejnictwa

pracowników 175.810, z czego etatowych 83.353, zaś nieetatowych stałych 92.457 (w okresie 1920-1929 etatowych 78.694, nieetatowych stałych 93.613, razem 172.307).

Z tych 175.810 pracowników obejmują poszczególne rodzaje służby (pierwsza liczba oznacza etatowych, druga nieetatowych):

- 1) Służba dyrekcyjna 6411, 341, 2) drogowa 7919, 5194, 3 a) stacyjna 24462, 10518, 3 b) handlowa 5748, 2496, 3 c) konduktorska 12294, 4606, 4 a) trakcji 2564, 1315, 4 b) parowozowa 11552, 3769, 4 c) wagonowa 1572, 1093, 5) warsztatowa 1838, 683, 6) elektrotechniczna 1010, 217, 7) sanitarna 462,569, 8) zasobów 1161, 613, 9) Biuro konstrukcji etc. 49, 150, 10) pracownicy zaliczeni na wydatki rzeczowe 3968, 60595, 11) personal kolei wąskotorowych 2343, 298.

Ponieważ obecnie faktyczny stan etatowych wynosi (okrągło) tylko 72.000 a nieetatowych stałych 91.000, przeto

putnierz rycerzy Świętego Ducha i w szpitalu „dotknąć“ 2400 skrofalicznych, czego dokona z godną podziwu sumiennością.

Kiedy wolno mu będzie wreszcie zdjąć płaszcz paradny, zacierając ręce z radości, które boleć go będą przez całe 24 godziny jeszcze — włoży codzienny swój garnitur i pójdzie z królową pod rękę na spacer do lasku „Amour“, ulubionego miejsca przechadzek mieszkańców Reimsu.

Jakże młodą, piękną i przystępną jest królowa, Rozinawia z tłumem, który parę królewską otacza. Do każdego mówi „mój pocziwce“, „moja duszko“... U wielbią ją... Ludwik XVI zawodzi oczekiwania swych poddanych, znajdujących, że za mało jest dumny, niedość się wyróżnia od ciekawych, którzy się tłoczą, aby doń bliżej podejść.

„Ech! Co? To jest król?”

Wielu dużo drogi zrobiło, żeby go zobaczyć. Oto młody chłopiec — lat szesnastu najwyżej, który przyszedł zdaleka, z Troyes piechotą, chodzi jeszcze do szkoły. Ubranie jego zapyłone, rycy zmęczeniem ściągnięte. Jest bardzo zresztą brzydki ze swą wargą przeciętą i czołem wypukłym. Zdaje się, że to on, zawieszony, powiedział przed chwilą:

„Ech! Co? To to król?”

A kiedy Ludwik XVI, po przyjacielsku o imię go pyta, głosem zmienionym, nie już ostym i silnym odpowiada:

„Nazywam się Danton, do twoich usług, sire“.

Śkróć. i tłum. F. M.

w bież. roku budżet. winno otrzymać etaty przeszło 11.000 pracowników, na których miejsce kolej mogła przyjąć jako nieetatowych przeszło 12000 pracowników sezonowych wzgl. nowych sił.

Płace dla tej armii pracowniczej określono, co podnieść należy jako anomalję — na podstawie norm obecnych

tj. 1 punkt = 43 grosze, i doliczono do tego 10 proc. dodatek, wypłacony za czas od 1 stycznia 1927.

Pod pozorem szukania przemytników z Polski żandarm dopuścił się zbrodni erotycznej.

SADYSTYCZNE SCENY W ARESZCIE GMINNYM. — ZBRODNIARZE WYPIWSZY „NA KURAZ“, ROZPOCZĘLI ORYGINALNĄ INKWIZYJCJĘ.

Czerniowce, w styczniu.

(m) Smutnym symptomem czasów obecnych jest to, że deprawacja seksualna dotarła i do tych sfer, które do niedawna uchodziły za specjalnie pod tym względem odporne, tj. do ludu wiejskiego. Ze wszystkich niemal stron świata nadchodzą coraz nowe fakty z tej dziedziny.

Sąd w Czerniowcach sędzi w przeciągu niewiele tygodni już trzecią sprawę tego rodzaju. W pierwszym wypadku 46-letni wieśniak zniewolił 11-letnią dziewczynkę.

W drugim — młody parobczak rozwalił siekierą głowę swej gospodyni, 65-letniej staraszce, której był kochankiem. Znosił cierpliwie erotyczne wymogi, zadziwiające w jej wieku, ale miara jego cierpliwości przebrała się, gdy sędziwa amantka zaczęła żądać rzeczy zbyt wyrafinowanych.

Przed kilku dniami odbyła się trzecia tego rodzaju rozprawa. Coprawda terenem jej była również wieś, ale jednym z „bohaterów“ nie jest zwykły wieśniak, lecz reprezentant władzy,

żandarm Axentic.

Niejaka Helena Koczeran, 35-letnia urodziwa Huculka we wsi Salaseni nad granicą polską, wysłała raz swego 10-letniego syna po wodę do Czeremoszu. Chłopaka spotkali: żandarm Axentic i policjant wiejski Popiuk — i zaczęli po swjemu „urzędować“. Kulakami i kolbami powalili chłopca na ziemię żądając, aby im wydał nazwiska przemytników,

z którymi pozostaje w styczności. Biedny malec napróżno zaklinał się, że z rozkazu matki idzie prosto po wodę do rzeki. Srodcy panowie zawlekli go do aresztu gminnego. — Dowiedziawszy się o tem matka chłopca, przybiegła i rzuciwszy się na kolana przed reprezentantami władzy, błagała o uwolnienie jedynaka. Widok płaczącej urodziny kobiety rozniecił w obu umundurowanych tyranach jakieś

żądze sadystyczne.

Żandarm związał jej ręce z tyłu i pognał ją do osobnej celi w areszcie. Później obaj władcy poszli do karczmy, gdzie „dla kurazu“ tego popili i wrócili

do aresztu. Tutaj Axentic zdarł z Huculki suknie i obaj wraz z Popiukiem poczęli ją

nieładzko katować,

podniecając się wrzaskami ofiary. Po chwili Axentic zaczął „śledztwo“, żądając od kobiety przyznania się, że pozostawała w stosunkach z przemytnikami z Polski. Gdy Bogu ducha winna kobieta zaklinała się, że o niczem nie wie, kaci zaczęli ją znów biczować, poczem, podnieceni do najwyższego stopnia, dopuścili się na niej

wstrętnego gwałtu.

Wkońcu nastąpiła nowa serja znęcania się nad ofiarą.

Dopiero nazajutrz matkę i syna wypuszczono z aresztu. Koczeranowa wniosła natychmiast doniesienie do władz. W tych dniach odbyła się rozprawa. Żandarm Axentic został skazany — bardzo łagodnie — na miesiąc aresztu, Popiuk na rok ciężkiego więzienia.

Falszywe czekki za 4 miliony dolarów.

N. Jork, w styczniu.

(+) Chicago jest jak wiadomo rajem wszelakich zbrodniarzy, toteż niebrak tam i fałszerzy czeków. Obrót czekowy w Ameryce jest bardzo wielki, więc fałszerze mają szerokie pole do działania. Jak obliczono, same banki straciły w ten sposób w jednym roku pół miliona dolarów, a finansisci prywatni i kupcy — półczwarta miliona.

Związek banków zaprowadził specjalne biuro rejestracji fałszerstw, które mając w ręku odpowiedni materiał, będzie mogło skutecznie ścigać przestępców.

TRADYCYJNY BAL W SALACH „JAD CHARUZIM“

Stowarzyszenie Buchalterów i Subjektów Handlowych jak corocznie urządza tradycyjny Bal dnia 2 lutego b. r. w salach „Jad Charuzim“. Wysyłka zaproszeń na ukończeniu. — Komitet uprasza wszystkich którzy z jakiegokolwiek powodów dotychczas nie otrzymali zaproszeń, o łaskawo zwrócić się po ta owe do F. H. Herman Schorr, Kazimierowska 3, gdzie wstęp na salę jest ściśle za zaproszeniami.

Nowoczesna historia o Józefie i braciach

CZTEREJ BRACIA UKNULI SPISEK NA ŻYCIE NAJMŁODSZEGO. — POTWORY PLAN. — ZAMORDOWANY, A NASTĘPNIE SPALONY. — ZBRODZIA WYCHODZI NA ŚWIATŁO DZIENNE. — SENSACYJNY PROCES MARDYCKI.

(Do ryciny na str. 1).

Madryt, w styczniu.

(=) Rozpoczął się tutaj **bardzo ciekawy proces**. Na ławie oskarżonych zasiadają czterej bracia, synowie zmarłego przed rokiem **hr. Marceliego Labreya**: 32-letni **Juan**, 30-letni **Gomez**, 28-letni **Franciszek** i 26-letni **Alfred**, **główny bohater tej afery**, która zaprzęta obecnie **uwagę całej Hiszpanji**. Wszyscy ci bracia stoją pod zarzutem **zamordowania najmłodszego brata, Henryka**, 23-letniego młodzieńca, któremu ojciec zapisał niemal całą swoją fortunę, wyłączając starszych synów. Przyczem należy dodać, iż Henryka **zamordował bezpośrednio Alfred**, natomiast inni bracia wiedzieli o tej sprawie i nakłonili właśnie Alfreda do **potwornego czynu**.

Blizsze szczegóły afery są następujące: Hr. Marcell Labrena, należący do starożytnej rodziny hiszpańskiej, człowiek niezmiernie bogaty, miał **czterech synów z pierwszego małżeństwa i drugiego małżeństwa**. Do Henryka był gorąco przywiązany i wyróżniał go z pomiędzy synów. Młodzieniec zresztą zupełnie na tę miłość ojcowską zasługiwał, gdy tymczasem starsi bracia byli **to ludzie zimni i bezwzględni, prowadzący fatalny tryb życia**. Gdy hrabia zmarł, okazało się z jego testamentu, iż przeznaczył on dla starszych **czterech synów tylko stosunkowo drobne legaty**, natomiast cały niemal majątek **zapisał najmłodszemu Henrykowi**.

Czterej bracia pogodzili się pozornie z treścią testamentu, lecz w duszy

ich nurtowała

żądza zemsty.

Wreszcie zwrócili się po pewnym czasie do Henryka, **żądząc**, aby podzielił się z nimi majątkiem. Henryk uległby może prośbom, nie chciał jednak **ustąpić przed pogrozkami**. Wobec tego **stanowczo odmówił**. Wówczas starsi bracia

postanowili go usunąć.

Uknuli w tym celu **szatański plan**. Mianowicie najbardziej z nich gwałtowny Alfred udał się pewnego wieczora do Henryka i w toku sprzeczki, **rozmyślnie wywołanej**, uderzył go w głowę młotkiem tak silnie, że biedny młodzieniec

padł na ziemię martwy.

Nieboszczyk, który wygłosił mowę pogrzebową.

NIENZWYKŁY INCYDENT PODCZAS POGRZEBU. — NIESAMOWITY POMYSŁ EKSCENTRYCZNEGO PASTORA.

N. Jork, w styczniu.

(=) Pastor C. L. Morguel z Pittsburga (Stany Zj.) był przez całe życie znany jako **wielki oryginał**. Wreszcie zmarł ku wielkiemu żalowi licznych przyjaciół i znajomych. To też na jego pogrzebie zebrały się **liczne tłumy osób**.

Można sobie wyobrazić **zdziwienie obecnych**, gdy serdeczny przyjaciel zmarłego pastora, lekarz Smith, odezwał się w następujące słowa: „Moi państwo! Zyczeniem

Następnie Alfred **podpalił pokój**, w którym leżały zwłoki chcąc, aby pożar **zatarł ślady zbrodni**. W czas jakiś po wywołaniu pożaru zatelefonował do stacji straży ogniowej, chciał bo-

Warjaci jako handlarze kokainy.

LEDWIE ZNALEŻLI SIĘ NA POLICJI, ZARAZ DOSTALI ATAKU FURJI.

Budapeszt, w styczniu.

(=) W pokoju inspekcyjnym **tut. dyrekcji policji** rozegrała się niedawno **denerwująca scena**. Zredukowany urzędnik bankowy, **Dezyderjusz Denneberg**, którego agent

wiem, aby tylko **spłonęła część pałacu**, zawierającego **wspaniałe dzieła sztuki**.

Stało się jednak inaczej. Pożar **bowiem rozszerzył się tak szybko**, że zdołano go ugasić **bardzo późno**. **Spłonął zatem niemal cały wspaniały budynek**. Zbrodnia również została **wykryta** i czterej **złoczyńcy** będą musieli odpowiedzieć za **ohydny czyn**. Wyrok w tej sprawie zapadnie w dniach **najbliższych**.

Rycina nasza przedstawia **ogarnięty pożarem pałac, scenę mordu, oraz czterech winowajców**, stojących przed **sądem**.

przyprowadził tutaj pod zarzutem **handlowania narkotykami**

począł nagle szaleć i z trudem tylko został **uspokojony**. Lekarz inspekcyjny zbadał **Denneberga** i zarządził **przewiezienie go do szpitala dla obłąkanych**.

Następnego dnia **aresztowano znowu niejakiego Aleksandra Sochara** pod tym samym zarzutem **sprzedawania kokainy, morfiny i innych narkotyków**. Także Sochar **znalazłszy się w pokoju inspekcyjnym**

dostał ataku furji.

i rzucił się na **obecnego w pokoju detektywa**. Lekarz policyjny i tym razem stwierdził, że **Sochar jest obłąkany** i kazał **umieścić go w szpitalu**.

Dziwne podobieństwo tych wypadków **zwróciło uwagę prasy**, która przypuszcza, iż **obaj „warjaci” są wprawdowanymi oszustami i symulantami**.

Córka króla Władysława IV.

żąda apanaży.

Lódź, w styczniu.

Osobliwa scena rozegrała się w **jednym z łódzkich biur prób** i podań. Zgłosiła się tam **pewna kobieta**, która uściwiwszy z **góry należność** za napisanie listu **podyktowała** następującej treści **memoriał**.

„Do kancelarii cywilnej P. Prezydenta Rzeczypospolitej, Warszawa - Zamek. Zapotrzebowanie na **10.000 złotych** z państwowych pieńdzy dla **Ich Królewskich Mości Króla Władysława IV, Królowej Marii**, oraz **dzieci królewskich hr. Raczwińskich** na **wyjazd z Łodzi do zamku królewskiego w Warszawie**. Ich Król. Mości nakazują **kancelarii cywilnej P. Prezydenta Mości Królewskiego**, ażeby **rozporządzenie** to było **natychmiast wykonane**. Żądane **10.000 złotych** z piędzy państwowych **wystać** należy pod **adresem: Łódź, ul. Przedzalniana 51 m. 21 dla Kazimierza Raczwińskiego**, córki **Władysława IV i królowej Marii**. Podpisano: **hr. Raczwińska**”.

Gdy **napisano list** nieznanemu **wziawszy go, skwapliwie zakopertowała**, nakleiła **znaczek** i wrzuciła do **skrzynki pocztowej**. Oczekuje za **pewne w błogim nastroju** szybkiej i **realnej odpowiedzi**.

Rozmowa z duchem zmarłego magika.

MEDJUM ODGADŁO SZESĆ SŁÓW, NAPISANYCH PRZED ŚMIERCIĄ PRZEZ WROGA SPIRYTYZMU.

N. Jork, w styczniu.

(+) Słynny był w całym świecie **zmarły niedawno magik Harry Houdini**, znany **szczególnie z demaskowania medjów i spirytystów**. — **Swego czasu** założył się on o **grubą sumę**, że **każde medjum** **zdemaskuje jako oszusta** — i **zakład ten wygrał**. **Potężny i solidarny związek medjów amerykańskich** uważał go za **swego prześladowcę** i w **obronie zarobków swych członków**, **zwalczał go jak najusilniej**.

Mimoto ten **nieubłagany sceptyk** przed **samą śmiercią** polecił **żonie**, aby **później próbowała porozumieć się z jego duchem**. **Napisał parę słów** na kartce, która w **zalepionej kopercie** włożono do **safe** w banku, tak że **nikomu prócz żony** **treść jej nie była znana**. Jeśli **jakie medjum** **zdola na seansie odgadnąć słowa** **napisane na kartce**, to **będzie to przekonujący dowód** **nieśmiertelności duszy**.

Onegdy odbył się ów **seans**. **Wdowa** **po Houdinim**, która **nadwyreżyła** **sobie kregosłup** **leży w szpitalu**. **Przybył do niej pastor** **tzw. „Kościoła spirytystów”** **Artur Ford** i **wprawiwszy się w trans**, **wypowiedział słowa**:

„**odpowiedz, rzeknij, módl się, odpowiedz, popatrz, powiedz, odpowiedz, rzeknij!**”

Wzruszona do głębi **pani Hou-**

dini oświadczyła, że **są to istotnie słowa**, które **jej mąż przed zgonem** **napisał na kartce**. **Zaraz po wyzdrowieniu** **uda się** **ona do banku** **gdzie w obecności świadków** **koperta zostanie wyjęta i otwarta**.

Bylby to **istotnie silny dowód** **istnienia życia** **pozagrobowego**, **gdy by** **nie twierdzenie** **scentyków**, że **cała ta historia** **jest reklamarskim** **trickiem spirytystów**. **Maia** **oni** **du** **że środki** **materiałne**, a **wdowa** **Houdini** **potrzebuje** **pieniędzy**..

Ile masz lat na prawdę?

KOBIETY, KTÓRE DAJĄ NA TO PYTANIE ODPOWIEDZ Z BEZWZGLĘDNĄ SZCZEROŚCIĄ. — „ZWIĄZEK PIOTRUSIA PANA”.

Londyn, w styczniu.

(=) **Niezwykły związek** **kobiet** **powstał** **obecnie** **w Londynie**. **Wbrew** **wszelkiej tradycji** — **wbrew** **możnaby** **powiedzieć** — **prawom** **natury** **kobiecy** **zobowiązuje** **on** **swoje** **członkinie** **do tego**, **ażebym** **zawsze** **przyznawały** **się** **do** **swojego** **wieku**

i **nie** **podawały** **kilka** **czy** **też** **kilka** **naście** **lat** **mniej**. **Jest** **to** **rewolucja** **tradycji** **wprosi** **poronująca!** **Związek** **ten** **obrał** **sobie** **za** **patrona** **Piotrusia** **Pana**, **ten** **wytwór** **fantazji**

zmarłego **było** **wypowiedzieć** **mowę** **pogrzebową** **na** **własnym** **pogrzebie**. **Wobec** **tego** **wygłosił** **ją** **na** **parę** **dni** **przed** **śmiercią** **przed** **fonografem**, **który** **ją** **utrwalił**. **Za** **chwilę** **usłyszy** **cie** **ją** **państwo!**

Poczem **otworzył** **gramofon** **i** **na** **łożył** **nań** **plytę**. **Wówczas** **usłyszano** **głos** **pastora**: „**Śmierć** **jest** **rzeczą** **ównie** **naturalną**, **jak** **życie!** **Nie** **na** **leży** **się** **obawiać** **śmierci**, **lecz** **być** **w** **każdej** **chwili** **przygotowanym**, **a** **by** **opuszczyć** **życie** **w** **sposób** **godny** **hrześcjanina...**”

W **ten** **sposób** **pastor** **ciągnął** **dalej**, **a** **przemówienie** **jego** **wywarło** **na** **zgrupowanych** **bardzo** **silne** **wrażenie**.

Profesorowie i nauczyciele

a obrona przeciwwgazowa.

(Od naszego korespondenta).

Tarnopol, 28 stycznia.

Wojewódzki **komitet LOPP**, w **Tarnopolu** **organizuje** **kurs** **obrony** **przeciwwgazowej** **dla** **profesorów** **i** **nauzcycieli** **zakładów** **naukowych** **w** **Tarnopolu**. **Według** **programu** **kurs** **ten** **trwać** **będzie** **cztery** **tygodnie** **a** **rozpocznie** **się** **1** **lutego** **br.**

sławnego **angielskiego** **pisarza** **Barriego**, **będący** **już** **postacią** **wprost** **przysłowiową**.

Ów **Piotrusz Pan** **nie** **chce** **stać** **się** **człowiekiem** **dorośliem**, **ponieważ** **doszedł** **do** **przekonania**, że **dzieciństwo** **jest** **jedynym** **szczęśliwym** **okresem** **życia**. **A** **kobiety**, **należące** **do** **tego** **związku**, **oświadczają**, że **sa** **równie** **młode** **i** **szczęśliwe**, **jak** **Piotrusz Pan**, **jeżeli** **nawet** **fizycznie** **się** **zestarzały**.

Należy **bardzo** **powątpiewać**, **czy** **idea** **nowego** **związku** **dozna** **szerzego** **rozpowszechnienia...**

Popierajcie Ligę morską i rzeczną!

Klejnoty Indyj.

W OLSNIENIU BRYLANTÓW. — DYWAN KSIĘŻNEJ BARODA. — TAJEMNICZY MR. JACOB. — TALIZMAN CZYSTOŚCI. — KOSZTOWNY WIDOK.

Londyn, w styczniu.

(p). Od najdawniejszych czasów słyną Indie jako kraj **bałecznych skar-bów** i słowo Maharadża wywołuje obraz całej powodzi olśniewających brylantów, rubinów, perel, szmaragdów i innych drogocennych kamieni. I rzeczywiście niema na całym świecie kraju, któryby tak obfitował w najcudowniejsze, szlachetne kamienie jak Indie, nie ma kraju, którego mieszkańcy byłiby w nich tak rozkochanymi jak Hindusi. Nawet niższe i uboższe klasy społeczeństwa hinduskiego lokują swe oszczędności w biżuterji, w którą przystrajają się ich kobiety, w dniach rozmaitych uroczystości. Bogaci Hindusi nie składają swych kapitałów w bankach, lecz **zamieniwszy je w drogie kamienie**, przechowują w jakichś potajemnych skrytkach, lub zakopują gdzieś w kącie swego ogrodu. Niczem nieopanowany pociąg do wszelkiego rodzaju błyskotek uniemożliwia wprowadzenie w Indiach złotego obrotu w szerokim rozmiarze, każda bowiem przez bank wypuszczona sztuka złota prędzej czy później trafi do worka, garnka lub skrzyni, zakopanej w ziemię. Nigdzie nie jest związane tyle przesądów, za bobonów i wierzeń z drogiemi kamieniami, jak w krainie Radżów. Hindus wierzy w **personifikację szlachetnych kamieni**, w świętość szmaragdu, który jest dlań talizmanem czystości, ochroną przeciw truciznie i innym niebezpieczeństwom. Jest on też najbardziej ukochanym i poszukiwanym przez hindusa klejnotem. Największy zbiór szmaragdów na całym świecie posiada Maharadża Jodpuru, są w tej kolekcji niewiarygodnej wielkości kamienie, posiadające równocześnie nieskazitelną czystość i żywość.

Sędziwa Gaekwar z Baroda, jedyna kobieta władczyni pośród indyjskich suwerenów, posiada również bezcenną ich kolekcję, której wspa-

niałość ómi **jednakże słynny dywan, całkowicie zahaitowany niezwykłymi klejnotami**. Europejscy rzeczoznawcy, którzy mieli okazję oglądania tego jedynego w swoim rodzaju dziwu, oce-

MAHARADZA JODPURU.

niają go na **5 milionów dolarów**. Gdy księżna Gaekwar występuje w swym koronacyjnym stroju, podnieść się może z tronu tylko przy cudzej pomocy, taka bowiem jest waga biżuterji, którą dźwiga na sobie.

Znaczna część carskich klejnotów powędrowała do Indyj, ale zabobon kazał im natychmiast przypisać **złowrogą moc**. Najbogatszy jubiler w Kalkucie skupił znaczną ich część i włożył w to kolosalne pieniądze. Niezadługo fortuna jego stopniała wprost w oczach. Drugą ofiarą padł Maharadża z Nabha — nabył on kilka brylantów pochodzących z korony carskiej i wkrótce **utracił swój tron**. Żona pewnego handlarza drogich kamieni również z Kalkuty kupiła jakiś z tego samego źródła pochodzący klejnot i wkrótce **ciężko zachorowała** na jakąś tajemniczą chorobę, której natury lekarze nie mogli określić.

Z drogiemi kamieniami, które tak wielką odgrywają rolę w życiu hindusów, wiążą się rozmaite, **pełne romantyzmu i tajemniczości historie**. — Jednym z ich bohaterów jest zagadkowy mr. Jacob, wspomniany pomiędzy innymi przez Kiplinga w jego „Kimie”. Skąd człowiek ten pojawił się w Indiach, dokąd znika od czasu do czasu, nie wie nikt. Władza on płynnie wszystkimi orientacyjnymi językami, podróżuje własnym salonowym wagonem, otoczony jest jak panujący całym dworem i wygalowaną służbą. Ale i do tego króla handlarzy drogocennymi kamieniami zastosować można owo greckie przysłowie, że nikt

aż do samej swej śmierci nie może uważać się za szczęśliwego.

Prawdziwość tego przysłowia wypróbował na sobie mr. Jacob wówczas, gdy na zlecenie pewnego syndykatu francuskiego podjął się sprzedać władcy Haiderabadu, posiadaczowi najbogatszego skarbcza na świecie, **niezwykłej cenności brylant**. Jego światłość kazał sobie pozostawić ten kamień do obejrzenia i wycenienia i złożył jako gwarancję w ręce mr. Jacob'a **60 tysięcy funtów szterlingów**. Jacob zaczął jednak spekulować tą sumą, a gdy Maharadża zwrócił mu kamień, nie chcąc go nabyć, mr. Jacob nie był w **możności pokryć powierzonych mu kaucej**. Francuzi wytoczyli mu proces przed maharadzą, który mr. Jacob przegrał we wszystkich instancjach i który zrujnował go doszczętnie.

O synu tego egzotycznego władcy opowiada pewien Anglik, że gdy z nim razem zwiedzał jego bajeczny skarbiec, wprowadzono go do jednej z komnat, gdzie na stołach leżały poukładane złote monety, stanowiące w sumie olbrzymi majątek.

— Wasza Wysokość! — zawołał zdumiony gość. — Przecież to przyniosłoby rocznie **50 tysięcy funtów samych procentów**, gdyby było ulokowane w banku!

— Możliwe — odparł książę Haiderabadu. — Ale gdzie wtedy **pasalbym moje oczy**.

— Oczywiście — zgodził się gość — jest to jednak najdroższe pastwisko, jakie kiedykolwiek oglądałem.

„Naga” ankieta paryska.

CZY POWINNIŚMY CHODZIĆ NAGO? — CO NA TO PYTANIE ODPOWIEDZIANO W PARYŻU? — MISTINGUETTE I INNI MAJĄ GŁOS.

Paryż, w styczniu.

(=). Powrót do natury jest czemś, co od czasu wielkiego Jana Jakóba raz po raz zjawia się jako hasło, będące wyrazem **ludzkiej tęsknoty do wyzwolenia się z krepujących pet kultury nowocześniejszej**.

W związku z tem hasłem wiele wrzawy wywołała obecnie w Paryżu ankieta jednego z tutejszych czasopism, zawarta w pytaniu: **Czy powinniśmy chodzić nago?**

Jednym z pierwszych, którego sąd w tej sprawie zamieszczono, był sławny portrecista, **modny malarz pary-**

ski, Van Dongen. Odpowiedział on: „Mój Boże! Teraz jest **tak zimno**, a ja mam odpowiedzieć na takie „**gorące**” pytanie! Spróbuję to jednak uczynić niejako „na zapas”. Oczywiście, że w klimacie naszym **zupełna nagość jest rzeczą nie do pomyślenia**. Sądzę jednak, iż w porze letniej maksimum przewiewności i swobody w odzieży, nie tylko kobiecej, ale także męskiej, jest **rzeczą bardzo pożądaną**. Sądzę zwłaszcza, iż w lecie należy chodzić boso, tylko w **lekkich sandałach**”.

Znana autorka Lucja Delarue-Mardrus ujęła odpowiedź bardzo krótko. „Na nagość może pozwolić sobie tylko **człowiek piękny**. A ponieważ ludzie in püris naturalibus wyglądają naogół **paradnie**, a więc **precz z nagością!**”.

Sławna gwiazda kabaretowa Mistinguette zajęła w tej sprawie oryginalne stanowisko: „Nie jestem lekarzką, aby mówić o nagości z punktu widzenia **hygieny i medycyny**. Powiem zatem tylko, że nagość jest kwestją — **taktu**. Trzeba obnażać się bardzo umiejętnie, odsłaniając to, **co piękne**, a ukrywając to, **co brzydkie**. Zupełna nagość jest dopuszczalne tylko w **kąpielu, albo w...**”.

Znany krawiec Poiret jest z natury swego zawodu przeciwnikiem **zupełnej nagości**. Pisze jednak rozsądnie: „Jestem przekonany, że lekarze byłiby wniebowzięci, gdyby nagle zapanaowała **moda nagości!** Ile cudownych chorób powstałoby dzięki temu! Ale **uwazam za zachwałost** stawianie takiego pytania krawcowi..”.

Coolidge i jego mentor szewc.

N. Jork, w styczniu.

(+). Ustępujący obecny prezydent Stanów Zj. cieszy się, jak wiadomo, dużą popularnością w kraju dzięki swemu prawdziwie demokratycznemu trybowi życia. Nic dziwnego, skoro na jego młodość wywarł duży wpływ — zwykły majster szewski.

Majster ten, nazwiskiem James Lucey, liczący obecnie 73 lat, swego czasu znał Coolidge'a jako dziecko i obdarzony niezwykle zdrowym rozsądkiem, udzielał malcowi szeregu rad, jak się zachować w życiu. Coolidge miał doń wielkie zaufanie i żywo przejął się jego radami.

Zostawszy wiceprezydentem Stanów Zj. zaprosił Luceya do Białego domu, lecz stary szewc odpisał: „Jeszcze nie pora nato, poczekam, aż siedzisz na wyższej grzędzie!”.

To się stało, lecz donfero teraz ustępując z „**wyższej grzędy**” w szarżowne życia codziennego, Coolidge zaprosił ponownie swego ex-mentora do Białego domu, co ten chętnie przyjął.

Zimna woda przywróciła mu wzrok.

OSOBLIWY „CUD” W GABINECIE GOLIBRODY.

Paryż, w styczniu.

W jednym z mniej eleganckich salonów fryzjerskich w Bordeaux stał się cud... **Jean Ladau**, pracujący w tartaku, cślepił od kilku lat, a wysiłki specjalistów nie mogły mu przywrócić utraconego wzroku. Ladau zjawiał się przed kilku dniami u fryzjera dla otrzymania włosów. Fryzjer po skończonych zabiegach zamierzał **umyć mu głowę ciepłą wodą**, omylił

się jednak i wylał na głowę gościa **strumień zimnej wody**. Ladau krzyknął, w oczach poczuł jakiś przejmujący ból — otworzył oczy... i **ujrzał swoje odbicie w lustrze**.

Strumień wody okazał **cudotwórcze działanie!** Akademia medyczna zainteresowała się tym niezwykłym wypadkiem — a Ladau wraz ze swym uzdrowicielem są gorliwie fotografowani.

Turniej szachowy między Londynem a Nowym Jorkiem.

UCZESTNICY TURNIEJU GRAJĄ — PAR DISTANCE...

Londyn, w styczniu.

(=). Miłośników gry w szachy zainteresuje niewątpliwie wiadomość, że w Londynie odbywa się obecnie międzynarodowy turniej szachowy w bardzo oryginalny sposób. Mianowicie uczestnicy tego turnieju przebywają częścią w Londy-

nie, a częścią w Nowym Jorku. O każdym posunięciu strony przeciwnej donosi się drogą radiową. Za interesowanie miłośników gry w szachy tym turniejem jest tak wielkie, że wielkie kluby szachowe stolicy angielskiej postanowiły **urządzić co roku taki turniej**.

2 LUTEGO

BAL PRASY

2 LUTEGO

Znakomity lekarz mordercą.

JEDEN Z NAJSŁAWNIEJSZYCH LEKARZY PARYSKICH MARDUJE WYCHOWANKĘ. — NIESAMOWITA HISTORIA STARCZEJ NAMIĘTNOŚCI.

Paryż, w styczniu.

(=) Od dawna już żaden proces nie poruszył tak Paryża, jak obecny, którego bohaterem jest znany lekarz paryski, prof. Rene Quelicot, stojący pod zarzutem zamordowania swej wychowanki, Karoliny Lebrun.

Prof. Quelicot liczący lat 54, jest specjalistą chorób nerwowych i uchodzi za jedną z najslawniejszych powag lekarskich Francji. Lekarz ten był od dwudziestu lat żonaty, a owdowiał przed rokiem. Małżeństwo jego było bezdzietne, to też profesor zaadoptował córkę ubożego robotnika, Karolinę Lebrun. Karolina, którą przybrani rodzice otaczali czułą opieką, otrzymała bardzo staranne wychowanie i wyrosła na prześliczną, 17-letnią dziewczynę.

Po śmierci żony, która nastąpiła przed rokiem popadł profesor w apatię, widoczną dla otoczenia. Pewnemu przyjacielowi zwierzył się, iż zakochał się w swej wychowance.

Po śmierci żony zrodziła się dla niego możliwość poślubienia dziewczyny, ale profesor zdawał sobie sprawę z tego, iż młodziutkie dziewczę nie zgodzi się prawdopodobnie zostać jego żoną.

W jakiś czas potem Karolina opuściła dom przybranego ojca i zamieszkała u swej ciotki. Profesor wyjaśnił znajomym, że dziewczyna nie mogła wytrzymać w domu, w którym zabrakło jej przybranej malki, którą gorąco kochała. Wobec tego zgodził się na to, aby dziewczyna na jakiś czas ten dom opuściła. Obecnie jednak okazało się, iż przyczyną odejścia dziewczyny było zupełnie coś innego.

Mianowicie profesor w przystępnie jakiegoś zamroczenia rzucił się pewnego wieczora na wychowankę i usiłował ją zniewolić. Nadludzkim wysiłkiem udało się wyrwać dziewczynie z rąk oszalałego oniekaną i uciec, z domu. Dziewczyna opowiedziała wszystko swej ciotce, która postanowiła zatrzymać ją przy sobie i postarać się jej o jakiś zajęcie.

Tymczasem w kilka tygodni później dziewczyna nagle oznajmiła ciotce, że pragnie powrócić do domu. Ciotka bardzo się tem zdziwiła, ale nie mogła dziewczyny powstrzymać. W jakiś czas potem ciotka przybyła do mieszkania profesora, aby odwiedzić dziewczynę, o której los ciągle była niespokojna. Wówczas profesor oświadczył jej, że na żądanie dziewczyny wysłał ją do pewnego pensjonatu londyńskiego.

Cała ta historia wydała się owej kobiecie podejrzana i uwiadomiła ona o wszystkim policję.

Profesor, zupełnie złamany uwięzieniem, przyznał się całkowicie do winy. Obietnicą zupełnej zmiany postępowania skłonił on dziewczynę do powrotu i rzeczywiście

nie miał zamiar przyrzeczenia dotrzymać. Ale po pewnym czasie nie mógł znowu zapanować nad swymi zmysłami i ponownie rzucił się na wychowankę. Między obojgiem zaszła gwałtowna walka. Profesor, nie panując nad sobą,

chwycił figurkę z brązu i uderzył nią biedną dziewczynę tak silnie w głowę, że Karolina skoła natychmiast. Zwłoki nieszczęśliwej dziewczyny zakopał profesor w piwnicy swego mieszkania. Następnie rozpuścił wiadomość, że dziewczyna wyjechała do Anglii.

Proces ten trwał trzy dni i wywołał w Paryżu ogromne zainteresowanie. Według opinii rzeczoznawców — psychiatrów prof. Quelicot jest umyślowo zupełnie normalny, działał jednak w chwili zbrodni w

stanie jakiegoś zamroczenia afektywnego.

W uwzględnieniu okoliczności łagodzących skazano lekarza na pięć lat więzienia.

Profesor wyrok przyjął.

Tam, gdzie król Jerzy ma odzyskać zdrowie...

BOGNOR, NIEZNANA DOTĄD MIEJSCOWOŚĆ KĄPIELOWA. — OKOŁO MONARCHY SKUPIA SIĘ OGÓLNE ZAINTERESOWANIE.

Londyn, w styczniu.

(=) Król Jerzy — jak już krótko donieśliśmy — ma się w najbliższym czasie udać do Bognor, aby tam całkowicie odzyskać zdrowie.

Bognor jest to dotąd nieznaną miejscowość kąpielowa na południowym wybrzeżu Anglii między Brighton a Portsmouth.

W tej małej miejscowości panuje

obecnie

niezwykłe życie.

Wszystkie większe pisma angielskie wysłały tutaj specjalnych sprawozdawców. Przebywa tutaj wielu ludzi, którzy pragną być blisko króla, powracającego do zdrowia. Aby ciekawych powstrzymać na wodzy, wysłano już obecnie do Bognor liczne rzesze policjantów, którzy mają utrzymywać porządek przed t. zw. Craigweil - House tj. willi, w której król zamieszka.

Craigweil - House to budynek, który stoi przeszło sto lat. Został jednak niedawno przebudowany i zmodernizowany. Zawiera on piętnaście sypialni,

z łazienkami, które mają wodę związać i morską. Dalej znajduje się w tej willi wielka jadalnia, sala bawowa, pokój dla muzyki, pokój biliarzowy, biblioteka, mała sala teatralna i wiele mniejszych ubikacji. Naturalnie do willi należy obszerna stajnia, w której zaima miejsce powoz, auta i konie króla. Mieszkańcy tej willi mogą korzystać ze specjalnej plaży, z której rozpościera się piękny widok na wyspę Wright.

Król zamieszka tutaj nokoje naziemne. Obecny właściciel tej pięknej posiadłości jest sir Arthur du Cros, prez. „Parent Trust and Finance”. Magnat ten oddał chętnie swą wspaniałą willę do dyspozycji monarchy.

Tragiczna śmierć 8 m o letniego sportowca.

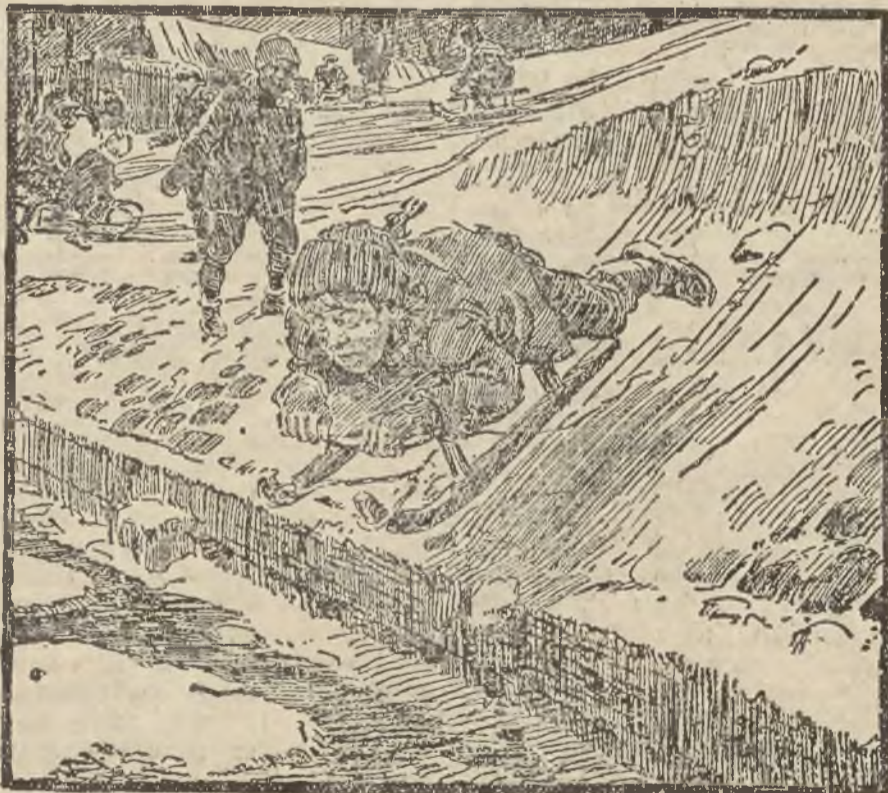
SYN ZNAKOMITEGO SPORTOWCA. — ZE WZGÓRZA WPROST W OBJĘCIA ŚMIERCI. — SMUTNY KONIEC WSPANIALEJ ZABAWY.

Paryż, w styczniu.

(=) Tragiczną śmiercią zmarł tutaj onegdaj 8-mio letni Franciszek Duvergne, syn Ksawera, znakomitego sportsmena, będącego chlubą sportu francuskiego.

Onegdaj wymknął się chłopak z domu i w towarzystwie kilku kolegów ruszył znowu na owe wzgórce. Przez dłuższy czas trwała wspaniała zabawa.

Ale w pewnym momencie sanki chłopaka rozpędziły się zbyt silnie i wraz z przerażonym chłopakiem wpadły do rzeki.

Ksawery wszczepiał swemu nuchanemu synkowi niemal od niemowlęctwa zamiłowanie do kultury fizycznej. Toteż mały Franio uprawiał z zamiłowaniem rozmaite gałęzie sportu.

Specjalną sympatią jego cieszył się sport saneczkowy. Podobny w tem do swoich rówieśników, nie zajmujących się nawet specjalnie sportem, wybierał się nieraz w wolnych chwilach na pobliskie wzgórce, aby stamtąd zjeżdżać w rozkosznym pędzie ku brzegowi płynącej w tem miejscu Tamizy.

Onegdaj wymknął się chłopak z domu i w towarzystwie kilku kolegów ruszył znowu na owe wzgórce. Przez dłuższy czas trwała wspaniała zabawa.

Ale w pewnym momencie sanki chłopaka rozpędziły się zbyt silnie i wraz z przerażonym chłopakiem wpadły do rzeki.

Zanim koledzy Franio mogli pośpieść mu z pomocą, chłopak utonął...

Tragiczna ta śmierć przejęła do głębi rodziców 8-mio letniej ofiary sportu

Jak długo można wytrzymać pod wodą?

Lwów, 30 stycznia.

Jak stwierdziły liczne badania, większość zdrowych, silnych pływaków i nurków wytrzymać może pod wodą, co najwyżej minutę. Wyjątkiem zaś jest wytrzymanie bez oddechu 1 i pół minuty. Zdarzali się jednak sztukmistrzy, występujący publicznie, którzy wytrzymywali pod wodą od 3 do 4 minut.

„Światowy rekord pod tym względem osiągnął pewien marynarz australijski, który zdołał wytrzymać pod wodą 5 minut 17 sekund. Że dokonał sztuki wprost niesłychanej, dowodzi choćby to, że nawet tak wprawni w nurkowaniu poławiacze pereł, koralu i gąbek rzadko wytrzymują pod wodą dłużej, niż 1 i pół minuty

Film jako wróg wojny!

ZNACZENIE PROPAGANDY FILMOWEJ. — OPINIA L. B. MAYERA, PREZESA ŚWIATOWEJ WYTWÓRNI METRO - GOLDWYN - MAYER. — TRUDNO NIENAWIDZIEĆ LUDZI, KTÓRYCH SIĘ ZNA. — W SŁUŻBIE IDEI POKOJU.

Lwów, 30 stycznia.

(=) Niedawne podpisanie w Paryżu traktatu, stawiającego wojnę, jako czynnik decydujący w stosunkach między państwami, poza nawiasy prawa, jest poniekąd zasługą propagandy filmowej, mającej ważny, aczkolwiek wielce pośredni wpływ na wypadki, które jednakże doprowadziły do realizacji tego doniosłego traktatu.

Takiej opinii jest p. Louis B. Mayer, prezes światowej wytwórni filmowej **Metro - Goldwyn - Mayer**, a od kilku lat gorący rzecznik produkcji filmowych, jako potężnej broni przeciwko prowadzeniu wojen, który w prasie amerykańskiej ogłosił ciekawy artykuł w tej sprawie.

„W ciągu ostatnich paru lat” — pisze p. Mayer, — „faktycznie zaś, od czasu zakończenia wojny światowej, filmy, ukazujące nam ludzi rozmaitych krajów, jako pokrewne istoty ludzkie, szerzyły poprzez świat ideę lepszego porozumienia między narodami oddzielnych państw. Filmy pokazały Amerykanom, że mieszkańcy innych krajów

są takimi samymi ludźmi, z jednakowymi odbłyśkami szczęścia, radości, smutku, czy ambicji, jak i oni. Pokazały innym mieszkańcom globu, że Amerykanie są równi im ludzkiem istotami.

„Trudno jest nienawidzić ludzi, których się zna. Ja wierzę, iż przez rozpowszechnianie takiego zrozumienia, filmy produkowane w tym, czy innym kraju, dokonały wielkiego dzieła, któreby bez ich pomocy, wymagało wielu wielu lat realizacji, a którego też wpływ bezwzględnie przyspieszył nadejście dnia podpisania tego nowego traktatu, — pierwszego kroku do zniweczenia wojen na świecie”.

Trzy lata temu p. Mayer pierwszy odwołał się do filmu, jako pomocy w unicestwieniu wojny, kiedy, w mowie swej na kongresie „Stowarzyszenia Relaktorów” w Ameryce, wyłuszczył on zakres działania filmów w szerzeniu międzynarodowych tendencji pokojowych, oświadczając wówczas, iż prasa i filmy mogą doprowadzić do ubezwładnienia wojny. Wówczas też poświęcił

on produkcje swej wytwórni dla tego wielce doniosłego celu.

Realizacja filmu pt. „Wróg” (*The Enemy*), według głośnej powieści wybitnego pisarza **Channing'a Pollock'a**, będącej protestem przeciwko wojnie, oraz nienawiści między narodami, nastąpiła natychmiast po owej mowie do amerykańskich redaktorów, a film ten pokazywany był w wielu krajach, jako wielka przestroga przeciwko nienawiści i hysterji, **kulturowanych przez polityczne wzburzenia.**

Inne filmy o międzynarodowym zakresie, choć unikały specyficznej propagandy pacyfistycznej, to jednak tworzone były, by za pomocą międzynarodowego języka filmu pokazać nam ludzi każdego kraju, temsamem dając mieszkańcom innych krajów możliwość poznania ich, jako sąsiadów.

Z dnia.

NGS A BAL Z. A. S. P.-u.

Lwów, 30. stycznia.

Spotkałem mego przyjaciela Lolka, gdy wychodził ze sklepu obladowany licznymi pakunkami.

Zenisz się?

— Nie. Wybieram się na bal Z. A. S. P. Przynajmniej jeden bal, na którym mam zapewnione powodzenie.

— Dlaczego?

— Nie słyszałeś o konkursie nosa? Popatrz na mój nos.

— Trochę za duży.

— Cyrano de Bergerac miał większy, a jednak przeszedł do literatury, zresztą duży nos to wabik dla kobiet. Leca na niego jak muchy na lep. Wielki nos jest zwiastunem szczęścia, siły. Zapytaj doświadczonej damy, to ci napewno powie, że duży nos...

— A twój nos jest garbaty.

— Świetnie zalatuje Wschodem, pachnie egzotycznością. Mój nos jest podobny do pustyni. Na pustyni bowiem wiatr znosi piasek i układa go w rozmaite wznesienia i pagórki i na moim nosie jest taki pagórek.

— Z niasku.

— E! ty już nigdy nie spowazniejesz.

— Wybacz jeszcze jedno zastrzeżenie. Masz przecie krzywy nos.

— To moja największa ozdoba. Krzywizna ta bowiem czyni mój nos interesującym. Pomysł — gdy byś zawsze spacerował po idealnie równej drodze, po piętnastu minutach znudził byś się, a po dwudziestu zrezygnował z spaceru. A jeśli droga ma różne odgałęzienia, raz nąjdziesz na prawo, drugi raz na lewo, wówczas możesz spacerować od infinitum. To samo jest z nosem. Gdyby był prosty nie zwracał by niczyjej uwagi. Ot sobie zwyčajny nos jak tysiąc innych. Dzięki swej krzywiznie natomiast rzucasz się w oczy i formalnie mówię do każdego: patrzcie i podziwiajcie. — Czarne oczy Lolka zaświeciły blaskiem triumfu, a na ustach ukazał się zwycięski uśmiech.

— Mam zatem wszelkie dane, by uzyskać pierwszą nagrodę?

Z całego serca życze ci powodzenia. Twoje wdzięki nosowe zupełnie mię przekonaly.

Do walki z alkoholizmem.

TYDZIEŃ PROPAGANDY TRZEŹWOŚCI.

Lwów, 30. stycznia.

Staraniem delegata biskupiego do walki z alkoholizmem, ks. Dr. Ciemińskiego, powstał we Lwowie komitet dla zorganizowania w dniach od 1—8 lutego 1929 Tygodnia Propagandy Trzeźwości, w skład którego wchodzić mają najważniejsze organizacje społeczno-oswiatowe wschodniej Małopolski. Komitet ten stanowić ma w przyszłości stały organ pomocniczy przy polskiej Lidze Przeciwalkoholowej, co uważamy za ważny krok naprzód dla propagandy trzeźwości w diecezji lwowskiej, czyli trzech województw wschodnich Małopolski.

Na posiedzeniu tego Komitetu d. 21. stycznia ustalono następujący program Tygodnia Propagandy Trzeźwości w dn. od 1—8/II: w sob i niedz. 2 i 3/II. nabożeństwa w kościołach z kazaniem o pi-

jaństwie, w sobotę, d. 2. lutego o godz. 12-tej w południe **wice rodzicielski** w sprawie zwalczania alkoholizmu, w czasie którego będzie kolportaż broszur i ulotek przeciwalkoholowych, w ciągu tygodnia we wszystkich kinach lwowskich wyświetlane będą w antraktach **przeźroczka o treści przeciwalkoholowej**, po szkołach średnich i powszechnych będą wykłady o aktualizmie i zakładaniu kółek abstynentów wśród młodzieży, przy czym P. Liga Przeciwalkohol. dostarczy prelegentów, szkoły miejskie otrzymają w ciągu tego tygodnia od Pol. Ligi Przeciwalkoholowej po 16 tablic-grafikonów do nauki o alkoholizmie, wreszcie staraniem kół rodzicielskich urządzone będą wieczornice bezalkoholowe dla młodzieży szkół średnich męskich i żeńskich.

200 osób zachorowało w teatrze

PRZYKRE SKUTKI PRZYJEMNEGO OBIADU. — PANIKA NA SALI TEATRALNEJ.

Rotterdam, w styczniu.

(=) Wczoraj wieczorem wzięło 550 osób, członków pewnego związku społecznego udział w wspólnym obiedzie, po którym udano się razem na przedstawienie teatralne. W teatrze prawie wszyscy ci ludzie zachorowali, z tego przeszło dwieście osób bardzo poważnie i musiało powędrować do szpitala. Zatrucie nie jest niebezpieczne i wszystkie te osoby niebawem powrócą do zdrowia. Nastąpiło ono wskutek zjedzenia nieświe-

żego mięsa.

Można sobie wyobrazić konsternację, która nastąpiła w teatrze gdy nagle połowa widowni zaczęła się wzdrygać w straszliwych kurczach. — Wśród reszty publiczności powstała istna panika. Przypuszczano, że masowo opuszczający widownię ludzie czynią to z powodu pożaru, lub innego grożącego niebezpieczeństwa.

Nieuczciwego restauratora aresztowano.

Początek o godz. 16-tej Koncertować będzie orkiestra 40. pp. od godz. 17 do 21 Bilety wstępu: dla osób cywilnych 2 zł., dla młodzieży szkolnej, wojska i przysp. wojsk 1.20 zł., dla masek 1 zł., dla widzów i opieki 1 zł., karty sezonowe dopłacają 50 gr.

Wśród niemi i beśniak.

„Harcercz”. — Ostatni numer tego tygodnika przynosi cały szereg zajmujących artykułów.

20) skradziono garderobę, wartości 800 zł. — Z mieszkania Michała Żółkiewicza Łyczakowska 61, skradziono garderobę wart. 500 zł.

(—) Szrapnel na ul. Kacik. Kierownik I. Kom. P. P. kom. Szydłowski przechodząc ul. Kacik, znalazł na jezdni ostrzy szrapnel. Natychmiast zabezpieczył to miejsce przez postawienie posterunku i równocześnie za wiadomil władze wojskowe. Przybyli pyrotechnicy stwierdzili, że jest to 8-calowy szrapnel austriacki, poczem zabrał go do zakładów amunicyjnych w Holosku.

(—) Wczoraj aresztowano Michała Rzeźnika, jako podejrzanego o kradzież drożdży i kart likwidacyjnych na szkodę nieznanego właściciela, oraz Abrahama Hätzingera za kradzież kieszonkową.

(—) Aresztowanie oszusta karcianego. Policja na dworcu głównym aresztowała wczoraj Hersza Kleinspisa z Zamarstynowa za oszukanie grę w karty w pociągach kolejowych.

(—) Zamach samobójczy nieznaney kobiety. Do szpitala powszechnego przywieziono wczoraj N. N., kobietę, która na ul. Szpitalnej napila się większej ilości lysolu. W stanie nieprzytomnym odwieziono ją do szpitala.

(—) Właściciel fabryki ofiarą nieszczęśliwego wypadku. Wczoraj rano w fabryce odlewów żelaznych Władysława Żurawieckiego, wydarzył się nieszczęśliwy wypadek, którego ofiarą padł sam właściciel. Oto w czasie biegu motorów, p. Żurawiecki dostał się między maszyny doznał poranienia głowy oraz wstrząsu mózgu. Pogotowie ratunkowe w stanie nieprzytomnym odwiozło go do szpitala.

(—) Palacz centralnego ogrzewania złamał nogę. Wczoraj w południe w rzeczywistości Sprechera przy pl. Marjackim palacz centralnego ogrzewania 35-letni Jan Opiola zleciał ze schodów i złamał prawą nogę. Pogotowie ratunkowe po udziale leniu mu pierwszej pomocy odwiozło go do szpitala powszechnego.

(—) Przyjazd dyrektora departamentu politycznego do Lwowa. Wczoraj rano przybył do Lwowa dyrektor departamentu polityczno-społecznego w min. spraw wewn. p. Paciorkowski

Z kraju.

Związek emerytów w Stryju zawiadamia, iż prezes Związku p. Stanisław Szumski ustąpił 12. stycznia br., w miejsce jego wchodzi p. Jan Stein. Równocześnie zawiadamiamy, że za rok 1928 rozdano zapomogi świąteczne 545 zł. dla najbiedniejszych członków tegoż Związku.

Żucie karnawału.

Przeusprzedaż biletów na Bal Prasy rozpocznie się w czwartek popoł. i trwać będzie przez piątek i sobotę przez cały dzień z wyjątkiem przerwy obiadowej. W Kasynie i Kole lit. art. Bilety rodzinne i bilety akademickie można nabywać wyłącznie tylko w przedsprzedaży.

Największą atrakcją Karnawałową można nazwać bal reprezentacyjny Z. A. S. P., zapowiedziany na jutro w salach Hotelu Krakowskiego, który jak w latach poprzednich gościć będzie najlepsze sferę towarzyskie. Mnóstwo przemitych niespodzianek, przygotowanych przez komitet, między innymi kilkadziesiąt podarków, barwnie udekorowane sale, dwie orkiestry jazzbandowe pod kierunkiem Kazimierza Kordika — wszystko to pod wodzą mistrzów tańca: Ciesielskiego i Faliszewskiego, daje gwarancję wspaniałej i na szereg miesięcy niezapomnianej zabawy.

Bal Oficerów 5. lwowskiego pułku artylerji polowej odbędzie się 2. lutego w salach kasyna przy ul. Gródeckiej 6. Zaproszenia wydaje się w biurze „Rodziny wojskowej”, ul. Romanowicza 11a, codziennie od 18—19.

Wieczór karnawałowy. Dnia 2. lutego br. odbędzie się w sali Oddziału I. Związku Strzeleckiego przy ul. Zielonej 7. Wieczór karnawałowy. Wstęp ściśle za zaproszeniami, które wydaje sekretariat Związku codziennie od godz. 18 do 20 (ul. Zielona 7.).

Nor włoska. Wojskowy Klub Sportowy 40. pp. urządza w sobotę dnia 2. lutego br. na własnym torze tyżwiarskim na Pohulance „Noc włoską” z wielką maskaradą. Tor tyżwiarski ozdobiony. Oświetlenie różnokolorowe. Ogień sztuczne, reflektory. Rewja masek odbędzie się o godz. 20-tej. Dwie najdowcipniejsze maski otrzymają nagrody wartościowe.

„Grzechy zostały odpuszczone“.

N. Jork, w styczniu.

(+) W Kansas City (Stany Zj.) zdarzył się przed kilku dniami osobliwy wypadek. Niejaki Harry Schepers, agent firmy drzewnej, został przez bandytów napadnięty, zraniony i obrabowany. Złoczyńcy zabrali mu całą gotówkę, a co gorsza — 800 dol. będących własnością firmy, którą reprezentował.

Ponieważ fakt rabunku nie podlegał wątpliwości, Schepersowi nie groziła odpowiedzialność karna. Nie mniej jednak ambitny człowiek przeżył się swą przygodą tak dalece, że popełnił samobójstwo. Wszedłszy do katedry katolickiej, pomógł się i strzelił sobie w skroń. Kula, przebiwszy mu głowę, strzaskała witraż w oknie, noszący napis: „Grzechy zostały ci odpuszczone“.

Ten osobliwy zbieg okoliczności wywołał silne wrażenie wśród ludności miejscowej.

GIEŁDY.

GIEŁDA LWOWSKA.

Lwów, 28. stycznia.

4 i pół proc. l. z. Bku Hip. 45 50, Chodorów 233, Gazolina 28, Gazy wschodnie 26.50, 24.75, Zieleniewski 142, Dolarówka 104 50, Inwest. 112 50.

Lwów, 29. stycznia.

Na giełdzie akcyjnej brak transakcji z powodu ciasnoty gotówkowej.

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Lwów, 28. stycznia.

Na giełdzie większe obroty w owsie, tudzież egzekutywne kupno wyki czarnej przy cenach niezmiennych. Ogólny obrót 250 ton. Bobak pokrzywał, otreby żytnie i konieczyna czerwona potaniały.

Lwów, 29. stycznia.

Na giełdzie zbożowej zastój przy tendencji utrzymania.

Pszenvica kraj dworska ex 1928 750—760 gr. 40 25—47 25, Pszenica kraj. zbiorowa ex 1927 r. 740 gr. 43.00—44.00. Zyto małopolskie ex 1928 690 gr. 33.50—34.00, Jęczmień małopolski brow. 640 gr. 34.50—35 50, Jęczmień małopolski przemysłowy 640 gr. 28.00—29.00, Jęczmień małop. pastewny 600—610 gr. 35.50—36.25, Owies małopolski ex 1928 450 gr. 31.75—32.75, Kukurudzka rumuńska 35 50—36.50, Ziemiaki przemysłowe 4.75—5.00, Fasola biała 105.00—130.00, Fasola kotorowa 50.00—55 00, Fasola krasa 65.00—75.00, Groch 1/2 Victoria 51.00—55.50, Groch polny 38.00—40.00, Bobik 33.50—34.50, Mieszanka pastewna w ziarnie 00.00—00.00, Wyka czarna 38 00—40 00, Wyka szara 34.00—35.00, Siano słodkie kraj prasowane 18.00—20.00, Soma prasowana 8.00—9.00, Kukurudzka 31.75—32.75, Hreczka 37.50—38.50, Len 74.00—75 00, Łubin niebieski 22.00—23.00, Rzepak ozimy ex 75 00—77.00, Mąka pszenna 40 proc. 73.00—74.00, Mąka pszenna 65 proc. 70.00—71.00, Mąka żytnia 85 proc. 50.00, Gryś kukur. 67.00—70.00, Mąka kukur. 49.00—51.00, Otreby żytnie 22.50—23.00, pszen. netto bez worka 25.00—25.50, Kasza hreczana 50 proc. całówek 50 proc. połówek 68.00—70.00, Kasza jagl. 80 00—82 00, Kasza jęczmienna 48.25—50.75, Pecak 48.50—50.00, Proso krajowe 43.50—44.50, Makuchy linae 47 00—48 00, Konieczyna ezerw. krajowa naturalna 150—170, Mak nieb. 115.00—125.00, Mak siny 90.00—100 00, Worki jutowe wyr. Sładowa, Warta 1.68—1.72, Częstochowa używane dobre za sztukę 1.38—1.42.

GIEŁDA WARSZAWSKA.

Warszawa, 29. stycznia. (Tel. G. P.) 4-proc. pożyczka inwestycyjna 112, 5-proc. pożyczka dolarowa 103 1/4, 5-proc. pożyczka konwersyjna 67, 5-proc. pożyczka kolejowa 1920 59, 10-proc. pożyczka kolejowa 102 8-proc. Haty real. Bku Gosp. Kraj. 94, 8-proc. Listy zast. Bku Rolnego 94, 8-proc. Oblig. Bku Gosp. Kraj. 94, — Te same 7-proc. 83, Waluty i dewizy. Belgja 199.64, Londyn 48.14, Nowy Jork 8.88, Paryż 34 78, Praga 26.22, Szwajcaria 171.07, Włochy 46.87.

Żywie gospodarcze.

Zurów należności niesłusznie pobranych

PRZEZ WŁADZE SKARBOWE.

Lwów, 30. stycznia.

Min. skarbu okolnikiem z 11. lipca 1927 r. wyjaśniło, że sądy są kompetentne do rozstrzygnięcia jedynie w sprawie kary, wymierzonej za prowadzenie przedsiębiorstwa bez świadectwa przemysłowego, względnie za niewłaściwym świadectwem. Natomiast, jeżeli chodzi o sam obowiązek nabycia świadectwa, to właściwe są do orzekania jedynie władze skarbowe, które mogą pociągnąć płatnika do obowiązku nabycia świadectwa w wypadku, gdy sąd uniewinnił płatnika od oskarżenia o prowadzenie przedsiębiorstwa bez świadectwa, względnie obowiązek nabycia świadectwa wyższej kategorii, czy wreszcie prowadzenia przedsiębiorstwa za niewłaściwym świadectwem.

Opierając się na tem, władze skar-

bowe ścigały od całego szeregu płatników należności z tytułu świadectw przemysłowych w wypadkach, w których uprzednio zapadły uniewinniające wyroki sądowe.

Obecnie Min. skarbu wyjaśnia, że pobranie tych sum przez władze skarbowe było niesłuszne, wobec czego płatnicy mogą zwracać się do Izb skarbowych, powołując się na art. 93 ustawy z 15. lipca 1925 (o pod. przem.) i prosić o zwrot niesłusznie wpłaconych kwot. Izby skarbowe obowiązane są kwoty te zwrócić lub zarachować na poczet innych należności najpóźniej w ciągu 60 dni od daty wniesienia podania.

Gdyby Izby skarbowe nie zgodziły się na zwrot lub zarachowanie, należy zwrócić się do Min. skarbu.

Poczta w roli inkasenta.

WAŻNE DLA KUPCÓW I PRZEMYSŁOWCÓW.

Lwów, 30. stycznia.

Co do protestu wekslowego na pocztę, należy wyjaśnić, że urzędnik pocztowy lub hstonsos jest zobowiązany zgłosić się do wystawcy weksłu tylko jeden raz i zażądać od niego należności, przypadającej z tytułu weksłu. O ile wystawca należność wypłacić nie może, nie ma prawa wymagać od urzędnika pocztowego, ażeby przybył doń po raz wtóry. W takim wypadku wystawca winien zgłosić się sam do urzędu pocztowego w celu wykupienia weksła przyczem musi zapłacić połowę kosztów protestu.

Jeżeli wystawca zgłosił się do urzędu pocztowego już po dokonaniu protestu wekslowego obowiązany jest uiszczyć peł-

ne koszty tego protestu, chociażby protest formalnie nie został dokonany i podpisany.

Należności za dokonanie protestu sporządzonego przez urząd pocztowy, wynoszą od 100 zł. — dwa złote, od 100 zł. do 250 zł. — 2 zł. 50 gr., od 250 do 300 zł. — 3 zł. 10 gr., od 300 zł. do 400 zł. 4 zł. 60 gr. Do tych kosztów dodać należy podatek komunalny (pół procent od sumy wekslowej).

Weksel z dokonaniem protestem bywa wysyłany do żyranta, który zmuszony jest pokrywać wszystkie koszty protestu wraz z wydatkami za przesyłkę weksli.

Warszawa, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Bank Polski 191, Bank Zw. Sp. Zar. 89, Kijewski 93, Spiess 250, Elektrycz. Dąbrowa 85, Siła światła 122, Warsz. Tow. Cukr. 40 3/4, Wegiel 97, Lillpop 37 i pół, Modrzew. 42, Norblin 205, Ostrowiec 91, Starachowice 37 3/4.

GIEŁDA KRAKOWSKA.

Kraków, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Zieleniewski 130, Chybię 66.

GIEŁDA ZURYCHSKA.

Zurych, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Paryż 20.33, Londyn 25.21 i pół, Nowy Jork 5.20, Belgja 72.27 i pół, Włochy 27.22, Holandja 208.47 i pół, Berlin 123.52, Wiedeń 73.10, Sztokholm 139, Oslo 128.55, Kopenhaga 138.65, Sołja 3.75, Praga 15.38 i pół, Warszawa 58.20, Budapeszt 90.64 i pół, Białogród 9.12 3/4, Ateny 6.70, Konstantynopol 2.54 i pół, Bukareszt 3.12, Helsingfors 13.00, Buenos Aires 219.

GIEŁDA WIENSKA.

Wiedeń, 28. stycznia. (Tel. G. P.) Amsterdam 284 80, Belgrad 12.47, Berlin 168 85, Bruksela 98.74, Budapeszt 123.89, Bukareszt 4 26 1/8, Kopenhaga 189 50, Londyn 34.48 1/8, Madryt 115.98, Mediolan 37.20, Nowy Jork 710.35, Oslo 189 25, Paryż 27 76 3/4, Praga 21.01 3/4, Sołja 5 14.46, Sztokholm 189.85, Warszawa 79.91 i pół, Zurych 136.58 i pół, Amerykańskie 707 80, Niemieckie 168.60, Jugosłowiańskie 12.43, Czeskie 20 98 3/4, Węgierskie 123.74, Szwajcarskie 136 25, Holenderskie 283.60, Renta mójowa 0.82, Renta lutowa 0.80, Turckie 29, Bank Malopolski 25.20, Bodenkredit 109.40, Kreditalbank 50.10, Kompas 15.00, Laenderbank 33 3/4, Merkury 22, Kolej poln. 1151, Zrzeszenia 143 3/4, Austr. kol. państw. 47 i pół, Kolej poln. 11.60, Cement 116 3/4, Browary 159, Alminy 42.65, Krayon 12.50, Pol. Huette 192.10, Prager Wtorek 407, Rima 117 i pół, Skoda 219 1/4, Silasio 0.07, Zieloniewski 119 20, Annale 102, Fanto 6.80, Karpaty 12.45, Galicja 60.

GIEŁDA LONDYŃSKA.

Londyn, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Nowy

Jork 484.93, Holandja 12.09.65, Francja 124.04, Belgja 94.892, Włochy 92.63, Niemcy 20.41, Szwajcaria 25.215, Hiszpanja 20.09, Danja 18.182, Szwecja 18.14, Norwegja 18.105, Helsingfors 192 3/4, Praga 103 3/4, Wiedeń 34.49, Warszawa 43 1/4.

GIEŁDA PARYSKA.

Paryż, 29. stycznia. (Tel. G. P.) Londyn 124.04, Nowy Jork 25.58 1/4, Belgja 765 i pół, Hiszpanja 417 3/4, Włochy 133.95, Szwajcaria 492, Danja 682 1/4, Holandja 1025 i pół, Norwegja 681 3/4, Szwecja 693 3/4, Praga 75 80, Rumunja 15.40, Niemcy 607 3/4, Wiedeń 359 i pół.

OBROT Y PRYWATNE.

Lwów, 29. stycznia. Tendencja chwiejna. Kursa utrzymane. Obrót średni.

Waluty: Dolar amerykański 8.87.50—8.88.00, dolar kanadyjski 8.81.50—8.82.00, korona czeska 0.26.25—0.26.50, szyling austr. 1.25.00—1.25.00, leje 0.05.00—0.05.25, frank francuski 0.34.50—0.34.80, franki szwajcarskie 1.71.25—1.71.50, funty szterlingi 43.30.00—43.60.00, czerwieniec sow. za jeden 17.50—18.50.

Złoto: 20 koron 36.50.00—36.80.00, 20 franków 33.75.00—34.40.00, 20 marek niem. 41.70.00—42.00.00, 10 rubli ros. 46.50—46.70.

Srebro: Kor. austr. 0.68.00—0.69.00, 5 kor. austr. 3.50.00—3.60.00, flor. austr. 1.70—1.80, ruble rosyjskie 2.95—3.05, kopiejki za rubel 148—152.

Uwaga. Przy dolarach za 1—2 placą o 1/2 gr. mniej.

Kacik radio.

PRÓG NAM SŁUCHU RADJOWYCH.

Środa, 30. stycznia 1929.

Warszawa 1395 15.50 Muzyka z płyt gramofonowych. 17.55 Koncert popularny Orkiestra P. R. pod dyr. J. Ozimińskiego. Stefan Tere (skrzypce) i prof. L. Uratcz (akomp.). 20.30 Koncert kameralny (Transmisja z sali konsertowej). Program o świętym twórczości Jana Sebastjana Bacha. 22.20 Komunikaty sportowe i polityki.

ne 22.30 Transmisja muzyki lekkiej i tanecznej.

Kraków 566 17.55 Transmisja koncertu popoł. z Warszawy. 20.30 Transmisja koncertu wiecz. z Katowic. 22.30 Transmisja muzyki tanecznej z Warszawy.

Poznań 336 17.25 Audycja dla dzieci „Wujcio Czesio“. 20.30 Koncert kameralny. (Transmisja z Warszawy). 22.20 Lekeja tańców. 22.40 Muzyka taneczna z kawiarni „Esplanada“.

Katowice 416 20.30 Transmisja koncertu kameralnego z Warszawy.

Wilno 426 16.35 Muzyka z płyt gramofonowych. 17.00 Audycja literacka „Wierna rzeka“ zradijofonizowany fragment z powieści St. Zeromskiego w wykonaniu Zesp. Dram. Rozgl. Wil. 17.55 Transmisja koncertu z Warszawy. 22.30 Transmisja z Warszawy: Koncert, komunikaty PAT., pol. sport i inne.

Zagrzyb 308 17.30 Muzyka cygańska. 20.30 Koncert kameralny. Kwartety smyczkowe Mozarta i Schuberta.

Praga 343 19.05 Koncert orkiestry. 20.00 Koncert. W programie muzyka rosyjska.

Londyn 358 17.45 Recital organowy O. Henryego. 16.45 Podstawy muzyki Sonata fortepianowa Beethovena. 20.45 Recital fortepianowy p. Norman O’Neil. 21.15 „Złoty kogucik“ opera w 3 aktach R. mskiego-Korsakowa. Sztutgart 374 18.20 Odczyt Józefa Dembecka: Obchodzenie się z niewidomyi. 20.00 „Pstragi“ komedia ludowa w 4 aktach Karola Abela.

Tuluza 382 13.16 Fragmenty z „Opowieści Hoffmanna Offenbacha. 20.30 Orkiestra, II. Arje operetkowej, III. Walce wiedeńskie.

Frankfurt 421 20.15 „Em Traumspiel“ sztuka Strindberga.

Langenberg 462 20.00 Wieczór niemieckiej muzyki operowej (śpiew).

Berlin 475 20.00 Transmisja z Theater des Westens: „Friederike“ operetka w 3 aktach Lehara.

* Gwarantek, 1. lutego 1929.

Warszawa 1385 17.55 Koncert solistów. Wykonawcy: Olga Olga art. Opery warszawskiej (sopran), Andrzej Kalinowski (klarnet) i prof. Ludwik Urstein (akomp.). 20.30 Koncert popularny. Wykonawcy: Orkiestra P. R. pod dyr. J. Ozimińskiego. 22.30 Transmisja muzyki tanecznej.

Kraków 566 20.15 Wieczór kolend w wykonaniu chóru męskiego i orkiestry Seminarjum nauczycielskiego męskiego w Krakowie ze współudziałem chóru żeńskiego. 22.30 Transmisja muzyki tanecznej z rest. „Pavillon“.

Poznań 336 17.55 Koncert solistów. (Transmisja z Warszawy).

Katowice 416 16.45 Muzyka z płyt gramofonowych, 19.10 odczyt z cyklu: „Na śniegu i lodzie“ — opowieść marciarska, dr. K. Zaluski.

Wilno 426 16.35 Audycja dla dzieci: „Czego ludzie nie wymyślą“ opowieć wujek Henio. 20.30 Transmisja z Warszawy. Koncert, komunikaty sportowe i inne.

Kopenhaga 339 20.00 Transmisja koncertu z sali w Axelborgu. Dyr. Eibenschütz. W programie wyjątki z op. Wagnera i Mozarta.

Lipsk 361 20.00 Koncert marszów i walców w wykonaniu orkiestry filharmonji drezdeńskiej. 21.00 Opery włoskie. Koncert w wykonaniu orkiestry filharmonji drezdeńskiej.

Rzym 449 17.30 Koncert wokalo-instrumentalny. 20.45 Koncert orkiestry symfonicznej.

Sztokholm 499 20.15 Muzyka lekka i operetkowa. 21.40 Wieczór muzyki szwedzkiej.

Lansberg 492 20.00 Koncert Caruso (tęty gramofonowe). 20.45 „Natan me-łecz“ dramat w 5 aktach Lessinga.

Paryż 17.44 20.00 Program składany 1) „Król Lear“ Szekspira (wykona Jerzy Colin i jego zespół), 2) śpiew, 3) koncert kwartetu wiedeńskiego.

OGŁOSZENIA.

NAUKA I WYCHOWANIE. 16 PROSZY ZA WYRZ. KURS Y HANDLOWE J. Hirschsprung, Łyczakowska 34 przyjmują wpisy na nowy 5-cio miesięczny kurs handlowy Stenografja. Pisanie na maszynach. Powinok nauki 1 lutego 1929 1031 5

BOGALITERJI 4-miesięczny kurs oraz stenografji rozpoczyna 1. lutego „Ecole Francaise“, Batorego 34. 1322

PROJEKT OD HOLU GŁOWY DLA DOROSŁYCH

KOWALSKINA

DSUWA NAJSILNIEJSZE
BOLE GŁOWY

FABRYKA CHEMICZNO-FARMACEUTYCZNA
„AP. KOWALSKI” WARSZAWA.

Specjalista chorób skórnych, wenerycznych i kosmetycznych
Dr. Henryk SPUND-FISCHER
b. długoletni lekarz (asyst.) klinik dermatologicznych w Berlinie, Pradze i Wiedniu, ordynuje od 9-1 i 3-7, plac Marjacki 10/11 p. 2-gie wejście ul. Sobieskiego 2. Telef. 51-68.
Poczekalnia separatkowa. 630-10

Specjalistka chorób skórnych wenerycznych i kosmetyki
DR. LAURA FULLENBAUM
b. sekund. klinik wiedz. i Szpitala Państw. we Lwowie ord. od 12-1 i 3-6 popoł.
Słowackiego 3. 834

WOLNE POSADY.
10 groszy za wyraz.

PANOWIE dobrze się prezentujący poszukiwani do sprzedaży artykułów technicznych. Zgłoszenia osobiste: hotel „Warszawski” dnia 28. lutego od 11-1 przedpołudniem. 1289-2

MIESZKANIA, SKLEPY.
10 groszy za wyraz.

MIESZKANIE w śródmieściu 3 pokoje z pełnym komfortem nowoczesnym, oraz mieszkanie w połowie ulicy Listopada od zaraz do wynajęcia. Wiadomość Agencja, ulica Krzywa 2. 1307-2

POKÓJ słoneczny z osobnym wejściem, elektryką i obsługą od I. II. do wynajęcia. Łyczakowska 58/11. 1324

POSADY POSZUKIWANE.
3 grosze za wyraz.

INTEL. mężatka poszukuje pracy, może zająć się domem jako dochodząca do samotnej osoby. Zgłoszenia pod „Nr. 30” do „Gazety Porannej” 1329

ŻĄDCA agronom, żonaty, bezdzietny, 42 lat, ukończona Akademia rolnicza, szereg lat zarządzał książęcimi majątkami, obecnie z powodu przejścia na emeryturę z posady państwowej poszukuje odpowiedniego zarządu. Oferta „Akademja” biuro ogłoszeń Brücka, Kościuszki 2. 1327

Humor.

POMYSŁOWA KUCHARKA.
— Państwo wybaczą, że tort sam jest cokolwiek mały, ale baterja do lamp zajmuje dużo miejsca.

**Inserujecie
w GAZECIE
PORANNEJ**

PRZYJMUJĘ wszelką pracę krawiecką po najniższych cenach Żółkiewska 133. Koziakowa. 1261-4

OGRODNIK starszy iachowo wykształcony w swoim zawodzie, Handlowe Ogrodnictwo prowadzi na większą skalę; obejmie zarząd Gospodarczy, poszukuje posady zaraz. Łaskawe zgłoszenia: Administracja pod „Ogrodnictwo Handlowe.” 1293-2

MATRYMONIALNE.
12 groszy za wyraz.

MŁODA, ładna panna, żydówka, elegancka, wysoka postać, wyjdzie zamaż za kulturalnego, dobrze sytuowanego pana na wysokim stanowisku. Poważne listy pod „Religia obojętna” Administracja. 1320

ZGUBIONO, ZNALEZIONO.
10 groszy za wyraz.

NIEBIESKĄ szarfę z haftowanym napisem zgubioną w sobotę w okolicy Dominikańskiej za wynagrodzeniem 15 złotych zwrócić: Karmelicka 6, Stęblecka. 1311

KORESPONDENCJA.
12 groszy za wyraz.

DZIUNEK! Cagle myślę. Najserdecznie. 1310

KUPNO I SPRZEDAŻ.
12 groszy za wyraz.

KRYMSKIE futro damskie tanio do sprzedania. Marjan Kościuk, ul. Czarnckiego 1. 1. 1292-3

MEBLE, otomany każdemu na raty dwu dziesięciomiesięczne sprzedaje najtańszy Magazyn „Heszelesa”, Kopernika 23, róg Wronowskiej. 1291-10

SPRZEDA okazynie: salon mahoniowy Hala Aukcyjna, Akademicka 3. 1288-2

FORTEPIANY pierwszorzędnych fabryk prawie nowe na różne ceny — zawsze na składzie, sprzeda, kupi, zamieni Hanak, Piłsudskiego 21. I. p. 1076-10

KRYNICA, Biuro Neubaera, Kupno — sprzedaż will, parcel, dzierżawa pensjonatów. 745-3

DODGE limuzyna luksusowa, stan znakomity sprzeda Podhalicz, Kawiarnia Wiedeńska. 1324-3

OKAZYJNIE z powodu wyjazdu sprzedam elegancki plaszcz krymski, futro męskie selskinowe. „Casino de Paris” Hotel Belwedere, Lwów, Rejtana 3, portjer wskaże. 1316-2

POLSKA

Jest 25 z rzędu państwem, gdzie w wyjątkowo krótkim czasie zdobyła sobie rynek zrana od 100 zł. ni doścignonej jakości, najbardziej poszukiwana na rynkach światowych herbata angielska

LYONS'a

Do nabycia we wszystkich handlach kolonialnych w całej Polsce.
PRZEDSTAWICIEL NA LWÓW: ST. PŁOŃSKI, Św. MARKA 2.

KOZNE DONIESIENIA.
10 groszy za wyraz.

NYCZ ANTONI unieważnia zgubiony dokument wojskowy wydany przez PKU. Rzeszów. 1308

UNIEWAZNIAM zgubiony dowód osobisty nr. 7629-25 wydany we Lwowie 6/VIII. 1925. Izak Leib Nadel. 1309

ZAKOPANE willa „Wiktorja” na drodze do Sanator, nanow, poleca pokoje z całym utrzymaniem po cenach bardzo umiarkowanych. 7256-2

WŁAŚCICIELKA wyższej szkoły krawiectwa damskiego zawiadamia, że przy szkole została otworzona pracownia mundurków. dla uczennic szkół żeńskich w cenie po 20 zł. Przyjmuje również robotę w najskromniejszym zakresie, po cenach najniższych. — M. Kozłowska, Akademicka 22. 10070-3

GLUCHOTA ULECZALNA. Fenomenalny wynalazek Eufonja zademonstrowany specjalistom. Sami się wyleczycie z z przytępienego słuchu, szumu i cieknięcia z uszów. Liczne podziękowania. Pouczającą broszurę na żądanie wysyła bezpłatnie Eufonja, Liszki koło Krakowa. 832-4

YCIE PŁCIOWE! — Dziesięć cennych, pożytecznych książek tylko pięć złotych. 1) Doktor Müller: „Najnowszy lekarz domowy”. 2) Doktor Braun: „Samogwałt mężczyzn-kobiet”. 3) Doktor Gelsen: „Hygiena miodowych mięsi”. 4) Doktor Surblet: „Sekretne sposoby małżeńskie”. 5) Doktor Korabiewicz: „Choroby weneryczne, uleczalność syfilisu”. Jeszcze pięć innych ciekawych, pożytecznych książek tylko pięć złotych. Wysyłamy za gotówkę lub zaliczką pocztową. Na wydatki załączyć jeden złoty 50 gr. (można znaczki pocztowe). Warszawa, Redakcja „Świt”, Nowowiejska 32. Ogłoszenie załączyć do listu. 1265-3

Oddział Stanisławowski Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego rozpisuje niniejszem.

KONKURS
na dzierżawę schroniska turystycznego na Zarostaku pod Howerlą w odległości 18 km. od miejscowości klimatycznej Worochta, na czasokres od 1. czerwca 1929 do 31. maja 1932.

Schronisko, jednopiętrowy budynek, składa się z 18 pokoi, kuchni i sali jadalnej, oraz budynku gospodarczego, w którym mieści się składnica bagażu, stajnia, wozownia i piwnica. Jest kompletnie urządzone i wyposażone w inwentarz wraz z pościelą. Frekwencja przez cały rok (kilka tysięcy osób).

Warunki dzierżawy: 1) Schronisko musi być zagospodarowane i utrzymana restauracja przez cały rok, 2) Kaucja dzierżawna wymagana i wynosi 2500 zł. i 3) Czynsz dzierżawny roczny płatny z góry.

Oferty na dzierżawę schroniska z zapodaniem referencyj osób wzgl. Instytucyj poważnych, oraz wysokości czynszu dzierżawnego rocznego, należy przysyłać do Sekretariatu Oddziału Stanisławowskiego Polskiego Towarzystwa Tatrzańskiego, Stanisławów II, w terminie do 15. marca 1929 r.

Blisze szczegóły udziela się na żądanie pisemnie lub ustnie (Biuro informacyjne P. T. T. przy ul. 3-go Maja nr. 27 II p. czynne w poniedziałki, środy i piątki od godz. 16-tej do 18-tej).

Wszystkie urządzenia wodociągowe, central, ogrzewania central, pieców łazienkowych wszelkich systemów najtaniej wykonuje konces. instalator Iwanicki Mochnackiego 6. 1303-3

POSZUKUJĘ pożyczki 1.000 dolarów na 6 miesięcy, zabezpieczenie wekslowe, hipoteczne. Zgłoszenia „Kupno ziemi”. Agencja Reklamowa, Chorażczyzny 7. 1323

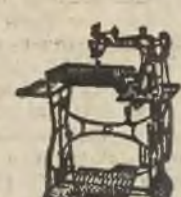
BEZINTERESOWNIE! Napisz imię, nazwisko, miesiąc urodzenia, otrzymasz darmo broszurę, określenie charakteru, zdolności, przeznaczenia, Poznasz, kim jesteś, kim być możesz. Adresuj: Warszawa, Redakcja „Wiedza Tajemna”, skrzynka pocztowa 571. Załączyć znaczek pocztowy na przesyłkę. 785-15

Każdemu bez poręki
sprzeda „KA-TE” UL. SOBIESKIEGO 12
firma „KA-TE” Telef. Nr. 43-39.

MEBLE
wszelkiego rodzaju NA DŁUGOTERMINOWE SPŁATY

Sp zedaż na dogodne spłaty!

M. szyny
do szycia
Gramofony
Rowery
W. ró nki
m. oczo

I części składowe tychże.
Przyory do krawiectwa i robót ręcznych
Własny warsztat napraw
Aleksander Malinowski
Spółka z ogr. odpow.
LWÓW, UL. WAŁ JWA 1a.

CENY OGŁOSZEŃ:
Za wiersz 1-szpaltowy milimetry (szer. 30 mm.) ogłoszenia zwykłe za tekstem 15 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) nadesłane 40 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) po kronice 45 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) w tekście (kronika, repertuar) 55 gr., za

wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) w artykułach 100 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetry (szer. 60 mm.) na pierwszej stronie 70 gr., drobne ogłoszenia za słowo 10 gr., kupno i sprzedaż za słowo 12 gr., matrymonialne, korespondencje i prywatne za słowo 12 gr., dla potrzebujących pracy lub posady 3 gr. Ogłoszenia drobne przyjmujemy tylko za

złotówkę. Cała strona ogłoszeniowa 300 zł., cała strona tekstowa 600 zł., cała strona pod nagłówkiem (1-sza) 700 zł. Ogłoszenia zamiejscowe 30 proc. droższe. Za ogłoszenia w miejscu zastrzeżonym ogłoszenia osobno stojące i bez numeru dolaczamy 25 proc. Odpowiedzialności za terminowy druk nie przyjmujemy. Porty i rzeków ale bonifikujemy Uwaga

Kolumny ogłoszeniowe są podzielone na 8 kolumn (szpalt.) tekstowe na 4 kolumny (szpalty).
PRENUMERATA miesięczna
Z dostawą na miejsce lub przesyłką pocztową . . . zł. 1.50
Bez dostawy . . . zł. 1.—
Za granicę . . . zł. 1.—